

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Острівці забутої історії

То де ж похована Софія Потоцька?

СТОР. 10

Міжнародний конкурс

Наш художник став кращим у номінації «Карикатура»

СТОР. 12

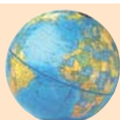

Спорт

Параолімпіада День за днем

СТОР. 14

№ 168 (5418) СУБОТА, 8 ВЕРЕСНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Києву пророкують транспортний колапс

Величезні пробки у столиці, які почалися разом із завершенням періоду літніх відпусток, можуть стати лише прелюдією справжнього транспортного колапсу. Якщо Київ не знайде правильного рішення, через рікдва він перетвориться на один суцільний затор, **зазначає ТСН.**

Щоб цього не сталося, місцевій владі потрібно побудувати нові дороги й умовити автомобілістів частіше користуватися громадським транспортом замість приватного. Директор Інституту міста Олександр Сергієнко наводить у приклад інші мегаполіси світу. Пояснює, що в них — по кілька кільцевих доріг. А в Лондоні ще й платний в'їзд до центру. На думку експерта, якщо щось схоже не зробити в Києві, то через кілька років на місто чекає авто-колапс.

У Криму ВІЛ-позитивним надаватимуть безплатну юридичну допомогу

За даними Кримської організації Всеукраїнської мережі людей, які живуть з ВІЛ, завданнями всеукраїнського проекту є створення єдиної національної мережі юристів для надання безплатної допомоги хворим, засудженим, споживачам ін'єкційних наркотиків, моніторингу порушень прав людини у сфері ВІЛ/СНІД, а також підвищення якості послуг і покращення навичок адвокатської діяльності неурядових організацій. Телефон для попереднього запису на юридичну консультацію в Сімферополі — (0652) 549 006, **інформує наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

Формують державні та регіональні ресурси

Чи буде Рівненщина з хлібом? Це питання цікавить наших читачів. Про формування державних та регіональних ресурсів бесідуємо з першим заступником начальника Головного управління агропромислового розвитку Рівненської ОДА Надією ПЕРЕХОДЬКО.

— Нинішнього року очікуємо отримати 790 тисяч тонн продовольчого зерна, — розповідає Надія Іванівна. — Стільки мали торік. Тринадцять сільгоспідприємств області уклали форвардні контракти на поставку 43,46 тисячі тонн зерна нового врожаю до державного інтервенційного фонду. Це дало їм можливість у період проведення весняно-польових робіт отримати сорок мільйонів гривень обігових коштів. Найбільше — 35 тисяч тонн зерна — законтрактувало Приватне підприємство «Агро-Експрес-Сервіс».

СТОР. 9

Берегти треба пам'ятки, а не тільки пам'ять про них

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

За більш ніж двадцять років незалежності в Україні так і не навчилися пишатися своєю країною, її культурною та історичною спадщиною. Натомість влада й чиновники всіх рангів і рівнів точно досягли успіхів в одному: в нехтуванні громадською думкою. Масові мітинги та акції протесту вже не раз виводили на вулиці тих, кому небайдуже майбутнє і минуле рідних міст. Захищали історичні й культурні пам'ятки і кияни. Замок Барона, маєток Сікорських, доходний будинок Міхельсона, «Будинок зі зміями» — далеко не повний список об'єктів, якими столиця могла б пишатися. Але те, в якому вони нині стані, — ганьба для всієї країни. І от чергове НП. У столичному будинку-садибі Мурашка по вулиці Мала Житомирська, 12-А, обвалився дах. Прогнилі перекриття не витримали примх природи та чиновницької бездушності. Пам'ятка культурної спадщини — Меморіальний будинок київського художника Олександра Мурашка — в самому серці столиці перетворилася на... «готель» для бомжів (на знімку).

Потрапити до самої садиби Мурашка не так просто. У пошуках проходу наш журналіст забрів у сусідній, на вигляд занедбаний, будинок. Перший його поверх виявився геть розгромленим і більше нагадував... убиральню. Піднімаючись вище, виявив вочевидь житлові кімнати. На деяких навіть висіли замки. Нікого не знайшовши, наш фотокореспондент вийшов у двір, де його «радісно» зустріли.

СТОР. 8

ПОДІЇ

Аварійну шахту вкотре обіцяють повернути до життя

На шахті імені Бажанова (Макіївка Донецької області), де в липні минулого року сталася аварія з людськими жертвами, розбирають залишки зруйнованих споруд. Це підготовка до відновлення шахти, яка не працює вже понад рік. Унаслідок обвалення копра загинули 11 осіб, а видобуток палива на провідному підприємстві «Макіїввугілля» припинився. Аналогів такій аварії в історії вугільної галузі не було.

«Міністр затвердив проект, 10 вересня буде тендер, визначимо генпідрядника, і почнеться будівництво, — повідомив «Голосу України» генеральний директор ДП «Макіїввугілля» Михайло Ничипор. — Наприкінці серпня власним коштом із шахтобудівниками уклали договір на розбирання старих споруд: галереї, частини зруйнованої будівлі. За розрахунками, будівництво триватиме 14 місяців. Фінансування передбачене, і ми збираємося затвердити кошторис на 109 мільйонів, які реально можемо освоїти цього року».

СТОР. 8

300-тисячне запорізьке Правобережжя живе з аварійним колектором

Колектор для Правобережної частини Ленінського та Хортицького районів будували в часи, коли план давали за будь-яку ціну. Тобто нехтували якістю і навіть суттєвими проектними вимогами. Бо людям було потрібне житло... Через те фактично повністю спальний Хортицький район раз у раз лякає публіку то нахиленою на сусідній будинок дев'ятиповерхівкою, то півметровими щілинами у стіні панельного будинку, а то й аваріями каналізаційного колектора. Цього разу стався черговий обвал його склепіння і, як стверджують фахівці, справа цим не закінчиться.

СТОР. 9

КОРОТКО

■ Росія вимагає від України повернути борг ЄЕСУ в 3,2 мільярда гривень **(УНІАН).**

■ Учора у зв'язку зі страйком бортпровідників було скасовано близько 1,2 тисячі рейсів Lufthansa **(РІА «Новини»).**

■ На Рівненщині з початку року всиновили вже 25 дітей, тоді як за весь минулий рік — 30, **інформує наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ ЄС знизив мито на імпорт безшовних труб однієї з українських компаній, яка зверталася з цього приводу до Європейського суду **(УНІАН).**

Експерти прогнозують повільне подорожчання нафтопродуктів (УНІАН)

Парламент є працездатним, незважаючи на наближення виборів

На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, відповідаючи у п'ятницю на запитання телеканала «Рада».

За його словами, зміни у календарному плані обумовлені специфікою роботи нинішньої сесії, яка є останньою перед виборами. Депутати, пояснив В. Литвин, прагнуть «безкоштовно використати трибуну, щоб не платити за рекламу і пропагувати себе перед виборами», що «ставить у нерівні умови інших учасників передвиборних змагань».

На думку керівника парламенту, Верховна Рада, приймаючи рішення про календарний план проведення останньої сесії, «дещо поспішила». В. Литвин нагадав, що в попередні роки, коли виборча кампанія виходила на фінішну пряму, пленарні засідання практично не проводилися. «Залишилося не так багато і в цей час дуже важко приймати серйозні рішення, оскільки натиск популізму і загнання у песимізмі набувають небачених форм. А це не надає суспільству стабільності і настрою», — додав він. Тому, сказав В. Литвин, було запропоновано, щоб депутати зосередилися на роботі в комітетах.

Разом з тим, зазначив Голова Верховної Ради, парламент працює продуктивно, зокрема, вчора було розглянуто понад 60 питань. «Думаю, надалі потрібно рухатись у такий спосіб», — сказав він, зауваживши, що переважна більшість пропонованих законопроектів внесені урядом, який має забезпечувати життєдіяльність країни.

У цьому контексті В. Литвин спрогнозував, що на наступному пленарному тижні депутати також працюватимуть у сесійній залі над питаннями, які потребують невідкладного розгляду.

Торкнувшись питання ухвалення закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності, глава парламенту зазначив, що це не призведе до негативних наслідків.

«Питання в тому, що, на превеликий жаль, абсолютна більшість народних депутатів, які, говорячи про закон про розмежування земель державної і комунальної власності, «вихоплюють» лише одне питання — про земельний банк, цей закон взагалі не читали», — сказав він.

Ухвалений закон, зазначив В. Литвин, «несе у собі як великі позитиви, так і певні застереження, які потрібно врахувати у майбутньому». Він пояснив, що закон про розмежування земель за проектним принципом, ухвалений 2004 року, «не спрацював», оскільки його реалізація потребувала «величезних коштів, розробку необхідних проектів, прийняття відповідних рішень місцевими органами влади».

Новий закон, сказав керівник парламенту, має норму прямої дії і не потребує прийняття відповідних рішень на рівні місцевої влади, «що призводить до різних протистоянь». «А те, що потрібно розмежувати землі, які належать до комунальної, державної, приватної власності, — це очевидно. І цим законом це дозволяється зробити без додаткових фінансових вкладень», — зазначив він.

Необхідність створення Земельного банку, також нагадав В. Литвин, було визначено Земельним кодексом.

Разом з тим, сказав Голова Верховної Ради, треба врахувати і привести у відповідність з чинними законами низку позицій. Зокрема, закон про банки і банківську діяльність не передбачає наповнення статутного фонду банків матеріальними активами, а ухваленим законом передбачається можливість внесення до статутного фонду земель державної власності.

Загалом, зауважив В. Литвин, потрібно бути реалістами і розуміти, що люди, які мають акт на право земельної власності на земельний пай, рано чи пізно повинні отримати можливість розпоряджатися цим паєм на власний розсуд. «Але для цього ще потрібно прийняти закон про ринок землі», — сказав він.

При цьому Голова Верховної Ради нагадав, що парламент не включив до порядку денного нинішньої сесії відповідний проект закону. Навпаки, за словами В. Литвина, зареєстровано законопроект про відтермінування введення ринку землі до 1 січня 2014 року.

* **

Учора також відбулася онлайн-конференція Голови Верховної Ради Володимира Литвина у соціальній мережі «Facebook».

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 6 вересня

Верховна Рада ухвалила закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» (242 — «за»). До цього питання парламентарії поверталися двічі — зранку парламент ухвалив постанову, якою скасував результати голосування за цей закон, прийнятий 21 червня на вимогу опозиції, а впродовж дня профільний комітет доопрацював документ. Згідно з законом, створюється державний земельний банк, який надаватиме кредити аграріям — виключно селянським, фермерським, сільськогосподарським підприємствам — не більш ніж під 5%.

Також планується, що розпоряджатися землями комунальної власності будуть органи місцевого самоврядування. У комунальній власності перебуватимуть землі, крім тих, де розміщені об'єкти державної власності, а також землі, розташовані за межами населених пунктів, крім земель приватної власності. З моменту набрання законом чинності всі землі вважатимуться розмежованими.

Окрім того, народні обранці розширили повноваження парламенту в частині розпорядження особливо цінними землями. Рішення щодо таких земель має прийматися з дозволу законодавців. Законом надаються центральному органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальним органам повноваження щодо розпорядження землями сільськогосподарського призначення державної власності, вилучаючи зазначені повноваження у місцевих державних адміністрацій та Ради міністрів АР Крим.

Опозиція вбачала в ухваленні цього закону перший крок до створення ринку землі й фактичне узаконення купівлі-продажу земель сільськогосподарського призначення. Однак представники парламентської більшості переконували, що йдеться лише про розмежування земель.

За основу ухвалено ще два закони у сфері земельних відносин: «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури відведення земельних ділянок та зміни їх цільового призначення», спрямований на спрощення цієї процедури, а також про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та землеоціночних робіт). Основною метою цього законопроекту, за словами постійного представника Президента в парламенті Юрія Мірошниченка, є запровадження нової, ліберальнішої моделі державного регулювання.

ДОВІДКОВО

7 липня 2012 р. Кабінет Міністрів України створив ПАТ «Державний земельний банк» зі статутним капіталом у 120 млн. грн. Для формування статутного капіталу Держзембанку буде здійснено розміщення та випуск 120 млн. простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня кожна.

Кредити аграріям видаватимуть під 5%

У першому читанні схвалено проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури», яким зроблено крок до обмеження повноважень прокурорів. Зокрема, передбачається скасувати повноваження прокурора щодо видання обов'язкових для виконання актів прокурорського реагування; встановити єдиний акт прокурорського реагування на виявлені порушення закону у вигляді подання; заборонити прокурору здійснювати повноваження у рамках нагляду за додержанням і застосуванням законів (крім тих, які спрямовані на встановлення наявності порушень) без призначення прокурорської перевірки тощо. Пропонується також заборонити проведення прокурорської перевірки за заявами і зверненнями фізичних та юридичних осіб (крім тих, які містять повідомлення про злочин) до їхнього попереднього розгляду компетентними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування.

Схвалений у першому читанні проект змін до Кримінального кодексу України посилює відповідальність за фальшування марок акцизного збору — підробку акцизних марок буде прирівняно до друку фальшивих грошей. У першому читанні також прийнято проект закону про внесення змін до статті 18 Закону «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (щодо спрощення ліцензування операцій з валютою), про внесення змін до законів «Про Кабінет Міністрів України» та «Про центральні органи виконавчої влади» (щодо діяльності міністерств та центральних органів виконавчої влади); про внесення зміни до статті 28 Закону «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» щодо отримання інформації співвласниками багатоквартирного будинку та інші. Нову редакцію проекту закону про службу в органах місцевого самоврядування відправлено на доопрацювання.

У цілому схвалено три законопроекти, які стосувалися внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2012 рік» — щодо видатків Національної комісії, яка здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг; щодо внесення змін до назви бюджетної програми; щодо фінансового забезпечення судової адміністрації.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин запропонував скорегувати календарний план сесії — озвучити на вечірньому засіданні депутатські запити, а пленарне засідання у п'ятницю не проводити, працювати у комітетах та фракціях. Представники опозиції висловилися проти такої пропозиції — вони наполягали на потребі провести у п'ятницю годину запитань до уряду. Однак більшість парламентаріїв підтримали пропозицію щодо корегування календарного плану. Наступне пленарне засідання парламенту відбудеться у вівторок, 18 вересня.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ФОТОФАКТ

Днями відбулося засідання Комітету з питань національної безпеки і оборони, на якому було розглянуто проекти законів про пенсійне забезпечення військовослужбовців і питання щодо участі України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки.

Комітет планує розглянути на наступних засіданнях проект закону про кібернетичну безпеку України.

На знімку: головні консультанти комітету Віра Лагодіна та Ігор Корж готують документи до наступних засідань.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Окрім того, народні обранці розширили повноваження парламенту в частині розпорядження особливо цінними землями

Є всі передумови для розвитку україно–китайських взаємин

Збереження політичної стабільності вкрай важливе для розвитку Української держави. І є сподівання, що результати чергових парламентських виборів 2012 року це підтвердять. Про це під час зустрічі з делегацією Китайської Народної Республіки на чолі з заступником Голови Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників КНР Чень Чжилі заявив Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк.

«В Україні необхідно зберегти стабільність та злагодженість роботи гілок влади, що можливо за умови перемоги тих політичних сил, які нині підтримують курс розвитку держави. В іншому разі, країну знову очікуватиме дестабілізація суспільства, що неминуче призведе до падіння економіки», — зазначив народний обранець.

Коментуючи результати останніх соціологічних досліджень, А. Мартинюк поінформував китайських колег, що шанси пройти до парламенту на сьогодні мають чотири політичні сили: Партія регіонів, Об'єднана опозиція, Політичне об'єднання «УДАР» та КПУ. За його словами, у разі збереження такої тенденції, ситуація на політичному ландшафті країни не зміниться.

Перший заступник керівника парламенту відзначив високий рівень взаєморозуміння і довіри між Україною та Китайською Народною Республікою та наголосив, що наша країна незмінно дотримується позиції визнання територіальної цілісності КНР з єдиною столицею — Пекін.

Коментуючи міжпарламентську складову українсько-китайських взаємин, А. Мартинюк наголосив: характерною особливістю традиційно стабільного українсько-китайського політичного діалогу є активна співпраця між вищими законодавчими органами обох країн, де важливу роль відіграють групи дружби парламентів та співпраця на рівні профільних комітетів.

Торкаючись торговельно-економічного співробітництва, він висловив подяку китайській стороні за фінансову підтримку, яку отримує Україна з боку КНР, зокрема, це стосується спільних проектів у вугільній промисловості та агропромисловому комплексі. А. Мартинюк нагадав, що Україна щомісячно має сплачувати непомірно високу ціну за газ у розмірі один мільярд доларів США. Тому, за його словами, наша країна шукає альтернативні шляхи вирішення цієї проблеми, один з яких — перехід протягом найближчих п'яти років на збільшення використання власного вугілля в енергетиці.

Він висловив переконання, що спільна декларація про встановлення та розвиток відносин стратегічного партнерства між Україною та Китайською Народною Республікою, підписана Президентом Віктором Януковичем та Головою КНР Ху Цзіньтао під час державного візиту останнього до нашої країни минулого року, виводить українсько-китайські взаємини на якісно новий та більш масштабний етап співпраці. У зустрічі взяв участь Надзвичайний та Повноважний Посол КНР в Україні Чжан Сіюнь.

Прес-служба Першого заступника Голови Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ДОСЛІВНО

Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк:

«Сьогодні є всі необхідні передумови для подальшого динамічного розвитку та інтенсифікації українсько-китайських взаємин. 20-річчя встановлення дипломатичних відносин між нашими двома державами яскраво демонструє результативність та ефективність співпраці на всіх рівнях та за всіма напрямками, зокрема, враховуючи міжвідомчу та міжрегіональну складову».

У Требухові встановлять погруддя Миколи Галагана

Днями, на запрошення громадськості, заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко відвідав село Требухів Броварського району Київської області. Разом з політиком на свою малу батьківщину завітав і уродженець Требухова, відомий український поет Микола Сом.

Під час поїздки М. Томенко відвідав сільську школу, де зустрівся зі старшокласниками, яким розповів про просвітницькі проекти, здійснені його Фондом «Рідна країна». Окрім того, під час зустрічей народному депутату презентували проект реконструкції центру села, що, серед іншого, передбачає встановлення погруддя відомого публіциста, політичного та громадського діяча Миколи Галагана, який народився у Требухові.

Дуже важливо, за словами М. Томенка, щоб місцева громада та школа пам'ятали своїх визначних випускників. Він зазначив, що залучатиме державних політичних діячів до проведення реконструкції центру села і встановлення до 130-го дня народження Миколи Галагана його погруддя на малій батьківщині.

Прес-служба заступника Голови Верховної Ради України.

Микола АЗАРОВ: «Можна спати спокійно, валюти вистачить усім»

В уряду та Національного банку достатньо важелів для регулювання валютного ринку — про це учора на Донеччині заявив прем'єр Микола Азаров. «Передусім ми зобов'язані контролювати, щоб банки не спекулювали, не створювали істерію і не нагнітали ажіотаж. Валютні спекуляції — не в інтересах простих людей, а в інтересах банків», — сказав він. Глава уряду навів цифри: якщо в 2003 році валютні резерви держави становили 4,5 мільярда доларів, у 2004-му — близько 8 мільярдів, то нині — майже 30 мільярдів. «Що нам заважає тримати курс? Не хвилюйтеся, усе перебуває під контролем і можна спати спокійно. Арбузову (голові НБУ. — **Авт.**) я сказав, що валюти в банках повинно бути стільки, щоб її вистачило для всіх», — запевнив прем'єр. Водночас він не заперечує, що ризики для нашої економіки існують.

Також учора глава уряду перерізав стрічку під час відкриття після реконструкції у віддаленому районі Донецька — Петровському — парку відпочинку і плавального басейну. Він оглянув спортивну споруду, яка може прийняти 800 відвідувачів на день, та прилеглі майданчики для занять тенісом, скейтбордингом, бігом, футболом. В оновленому парку проводитимуть дозвілля юні мешканці району. Зустрічаючись із мешканцями міста, прем'єр пригадав, що свого часу обирався народним депутатом України саме від цього округу. Тому проблеми околиці шахтарської столиці знає добре.

Під час робочої поїздки до Донеччини Микола Азаров узяв участь в урочистостях з нагоди річниці визволення Донбасу, які відбулися на Савур-Могилі — легендарній висоті, за яку восени 1943 року точилися запеклі бої.

Ліна КУЦ.

ВИБОРИ-2012

Щоб зняти реалістичний фільм

Серед 17 кандидатів у депутати по виборчому округу № 18 у Вінницькій області є прізвище журналіста телеканала «Інтер» Геннадія Стамбули. На вибори він іде самовисуванцем. За інформацією інтернет-видання «Свобода слова», телеведучий зареєструвався кандидатом у депутати, щоб зняти максимально реалістичний документальний телефільм про нинішні вибори до Верховної Ради.

— З професійної точки зору для мене важливо зрозуміти, що відбувається в реальному житті під час виборчої кампанії, як в цей період живуть і працюють прості люди, — розповів журналіст в інтерв'ю для «Свободи слова».

За його словами, телепроект, який він втілює, жодним чином не має стосунку до «Інтеру», бо на час виборів журналіст узяв відпустку на роботі. Щоправда, кандидат не уточнив, чому обрав округ у Вінницькій області. Народився він у Маріуполі. Там провів дитинство і юність, там навчався, а потім працював на телебаченні до 2006 року, коли перебрався до Києва. До виборчого округу, де він зареєстрований, входить п'ять районів Вінниччини — Іллінецький, Липовецький, Немирівський, Оратівський і Погребищенський. Поки що далеко не всі виборці знають про те, що у списку кандидатів є журналіст популярної телепрограми. Принаймні ті, з ким довелося спілкуватися, не чули такого прізвища і їм не відомо, що кандидат має намір зняти фільм про вибори на прикладі їхнього округу.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ЦВК оголосила попередження кандидату

Під час чергового засідання Центральна виборча комісія скасувала реєстрацію кандидата у народні депутати України І. В. Галата (одномандатний виборчий округ № 141) у зв'язку з поданою ним заявою про відмову від балотування. Також ЦВК скасувала реєстрацію уповноваженої особи політичної партії «УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка» в одномандатному виборчому окрузі № 211 Є. Г. Єпіфанова у зв'язку з поданою заявою щодо відкликання уповноваженої особи цієї партії. Натомість було зареєстровано М. В. Карпунцова. Аналогічно комісія скасувала реєстрацію уповноваженої особи політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» в одномандатному виборчому окрузі №157 Р. М. Вороненка та зареєструвала натомість А. О. Гуленко.

Комісія розглянула заяву кандидата у народні депутати України в ОВО № 140 С. С. Шумського, в якій він повідомляє про встановлення судом факту порушення Закону «Про вибори народних депутатів України» кандидатом у народні депутати України в цьому ж окрузі Д. В. Жванією, в якій він просив ЦВК «прийняти рішення про попередження кандидату в народні депутати України за 140-м виборчим округом Д. В. Жванії з наступним розміщенням у загальнодержавних засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії». Вивчивши заяву та додані до неї матеріали, ЦВК оголосила кандидату в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі №140 Д. В. Жванії попередження за порушення обмежень щодо проведення передвиборної агітації, встановлених Законом України «Про вибори народних депутатів України».

Водночас комісія залишила без розгляду по суті скаргу політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», в якій суб'єкт скарги просить визнати протиправними дії кандидата в народні депутати України в ОВО №113 В. М. Тихонова щодо проведення передвиборної агітації, оскільки її було подано з порушенням строку оскарження. Зазначену скаргу з доданими до неї матеріалами надіслано МВС України для перевірки та відповідного реагування.

ЦВК затвердила єдині кошториси видатків окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України 24 одномандатних виборчих округів №№13, 16, 31, 36, 41, 62, 63, 65, 85, 86, 88, 94, 96, 134, 136, 141, 171, 179, 186, 187, 201, 211, 214, 216 для підготовки та проведення виборів народних депутатів України 28 жовтня 2012 року. Таким чином, згідно із затвердженим єдиним кошторисом 88353137 гривень підуть на фінансування 24 вищезазначених ОВК і 3326 дільничних виборчих комісій, які входять до їх складу. Також було затверджено рішення окружних виборчих комісій одномандатних виборчих округів з виборів народних депутатів України 28 жовтня 2012 року щодо виконання повноважень членів цих комісій на платній основі, **повідомляє відділ зі взаємодії зі ЗМІ секретаріату ЦВК.**

У НОМЕР

Працівникам нафтової, газової і нафтопереробної промисловості України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня працівників нафтової, газової і нафтопереробної промисловості України.

Ваше свято — добра нагода підкреслити особливу важливість нафтогазового комплексу для сталого розвитку країни, успішного функціонування її соціальної сфери, повноцінного задоволення життєдіяльності людей.

Нафтогазова та нафтопереробна галузь є визначальною складовою паливно-енергетичного сектору економіки, забезпечує злагоджену роботу всього господарського організму держави, виступає вагомим чинником її національної безпеки. Від успішної, ритмічної роботи вашої галузі, її мобільної готовності переходу на інноваційні засади діяльності вирішальним чином залежить соціально-економічна стабільність нашої держави, вагомість її геополітичної суб'єктності. Саме тому на нинішньому етапі розвитку нашої держави відповідальна сумлінність, високий професіоналізм, відданість справі працівників нафтогазової та нафтопереробної галузі виступають запорукою успішного розв'язання стратегічних завдань цивілізаційного поступу України.

Верховна Рада України приділяє неослабну увагу роботі нафтогазового комплексу, вважаючи оптимізацію національного законодавства в цій сфері першочерговим пріоритетом. Переконаний, наші спільні зусилля неодмінно ознаменуються новими реальними здобутками галузі.

У цей знаменний день зичу вам і вашим родинам миру, добра, благополуччя і всіляких гараздів.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Галузі вже двісті років

Завтра своє професійне свято відзначатимуть працівники нафтової, газової і нафтопереробної промисловості України. Сьогодні від злагодженої роботи цих галузей залежить не лише тепло в наших оселях, робота сотень підприємств, а й безпека держави загалом.

За двохсотлітню історію нафтогазової галузі України, її працівникам є чим пишатися. Вітаючи колег, голова правління Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» Євген Бакулін нагадав, що цьогорічне професійне свято збіглося з кількома визначними датами. Так, 1912 року введено в дію один з перших в Європі газопроводів — «Борислав — Дрогобич»; 1962 року почалось транспортування нафти першою гілкою нафтопроводу «Дружба» — «Броди-Держкордон» — до Угорщини та Чехословаччини; 1967 року було введено в експлуатацію газопровід «Долина — Ужгород — Держкордон». За словами Євгена Бакуліна, перспективи галузі вбачаються у нарощуванні власного видобутку нафти і газу, диверсифікації джерел і маршрутів поставок вуглеводнів та зміцненні транзитного потенціалу України.

Вугілля можна не заготовляти

Затяжний конфлікт між жителями села Лиманське Ренійського району та будівельниками газопроводу успішно завершився — будинки селян почали підключати до газу.

Народний депутат Юрій Крук («БЮТ-«Батьківщина»), який брав участь у вирішенні газового конфлікту, розповів «Голосу України», що газова магістраль досягла околиці Лиманського ще два роки тому. Однак потім виник конфлікт між генеральним підрядником і замовником — сільським кооперативом. Новоутворена фінансова заборгованість селян не давала змоги поставити крапку в довгобуді і підключити будинки до газу.

На сьогодні завдяки зусиллям Ю. Крука за рахунок залучених бюджетних і позабюджетних коштів заборгованість перед будівельниками газопроводу скорочено на один мільйон гривень, і вона вже не є критичною.

Першим будинком, де запалав блакитний вогник, стала садиба єдиного на все село фронтовика Василя Дмитровича Белали.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Газова магістраль досягла околиці Лиманського ще два роки тому. Однак потім виник конфлікт

У Криму оголошено штормове попередження — *УНІАН*

Урожай соняшнику в Україні цього року становитиме 8,8—8,9 мільйона тонн. Це трохи менше, ніж торік — *«АПК-Інформ»*

Банки бруду не бояться

Прокуратурою порушено кримінальні справи, у яких фігурують відомі бізнесмени, котрі займалися оборудками із землею та відмиванням коштів. Та чи дійдуть справи до суду, сказати важко

Перші мільйони

У №160 за 29 серпня нашої газети було опубліковано матеріал під назвою «Через гроші до влади?», в якому йшлося про те, що два члени Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, народні депутати Олег Новіков та Володимир Ар'єв звернулися до керівників усіх правоохоронних органів та до «Голосу України» з листами, де виклали факти злочинної, на їхню думку, діяльності керівника корпорації «Українська Бізнес Група» та «Ерде Банку» — 38-річного мільйонера Руслана Демчака. У документах, поданих на бланках народних депутатів, йшлося про те, що згаданий бізнесмен, буцімто підробивши документи про свою працю в кількох колективних сільських підприємствах, отримав у власність земельні паї, а потім продав їх, не сплативши податків. Більше того, народний депутат Олег Новіков звертав увагу правоохоронних структур на той факт, що у земельній афері Демчаком була задіяна група осіб. Як потім офіційно пояснила сільський голова села Киянка Ємільчинського району Житомирської області начальнику ДПІ Голосіївського району м. Києва, пан Демчак ніколи у цьому селі не проживав, не працював і не був зареєстрований. Директор іншого підприємства КСП імені Горького в селі Стебне Звенигородського району Черкаської області у подібному поясненні ДПІ заявив, ніби Руслан Демчак справді працював у них в 1999—2000 роках, про що свідчать протоколи та «Книга обліку трудового стажу і зарплати колгоспників». Тут нинішній мільйонер, який, за його словами у численних інтерв'ю, з січня 1997-го по січень 2003-го очолював київську компанію «Еквівалент-фінанс», працював різноробочим.

Тим часом директор КСП імені Горького, напевне, ніколи не пояснить, чому записи у згаданих документах про трудову діяльність віпрізнороба внесені іншим почерком та іншим чорнилом. Але це вже проблема правоохоронних органів. Вони, до речі, ще мають з'ясувати, чому земельні ділянки у селах, дуже віддалених від столиці, різноробочі невдовзі попродавали через рахунки, відкриті в «Ерде Банку», фірмі «Будівельні інновації-плюс» за дивною ціною — 50 і більше мільйонів гривень.

Селяни і не здогадуються, на якому багатстві сидять, якби були банкірами, а мали хобі різноробочих.

Народний депутат Новіков переконаний, що у такий же спосіб отримали і продали земельні паї більше десятка осіб, наближених до згаданого бізнесмена. Він також вважає, що всі учасники схеми заволоділи землею незаконно, на підставі сфальсифікованих документів, а окрім того, ще й ухилилися від сплати податку в 15 відсотків. З продажу лише двох ділянок пан Демчак мав сплатити 15 мільйонів гривень податку, наголошує народний депутат. Інші громадяни, яких він згадує у своїх зверненнях, теж забули сплатити податків на суму понад 86 мільйонів.

Залишається сподіватися, що з усім розберуться правоохоронні органи, якими вже порушено кримінальні справи по кількох статтях. У тому числі і з'ясують, чи не є, бува, продаж сільськогосподарських паїв у провінційних селах за круті мільйони схемою відмивання коштів? Адже, за словами Володимира Ар'єва, згаданий банкір не гребував відмивати кошти і в більш звичний спосіб — через конвертаційні центри.

Прокуратура конкретно зацікавилася земельними справами

До слова, ще 27 серпня цього року прокуратурою Житомирської області винесено постанову про порушення кримінальної справи за фактом підроблення та використання підробленого документа — за ознаками злочину, передбаченого ч.1, ч.3 ст.358 КК України. **«Незаконні дії невстановлених осіб, які виразились у внесенні завідомо неправдивих відомостей щодо працівника ПОСП «Киянське» Демчака Р. Є., потягли незаконну видачу свідоцтва про право власності на майновий пай члена ПКСП «Авангард» ПОСП «Киянське» серії ЖИ-6 №158381, чим завдано збитків власникам майнових паїв зазначених підприємств,** — йдеться у постанові, — **... хоча в дійсності він у цьому підприємстві ніколи не працював, на території Киянської сільської ради не проживав та не зареєстрований».**

Якою буде розв'язка і чи встановлять правоохоронці, у чому, наскільки і хто винен, дізнаємося згодом. Українська Феміда не завжди є поворотною і питає зі всією справедливістю з багатих, тоді як вітчизняні в'язниці переповнені дрібними злодюжками. Отож дуже може бути, що порушені справи до суду доводитимуть роками, що дасть змогу фігурантам стригти з держави та людей чергові мільйони.

До речі, той же народний депутат Новіков та народний депутат Ар'єв у подібних зверненнях до керівників правоохоронних структур України наводять факти, які, на їхнє переконання, є відмиванням коштів через «Ерде Банк». Вони називають низку підприємств, зав'язаних у цій схемі. Тож роботи слідчим не забракне, і незабаром ми дізнаємося про справжні обсяги фінансових оборудок.

Редакція володіє інформацією, що кримінальну справу також порушено і за статтями, які передбачають відмивання коштів, а це вже серйозний резонансний злочин. Окрім ст.212, ДПІ ініційовано порушення кримінальної справи за статтею 209 (легалізація (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом).

Треба відзначити, що у нашому випадку правоохоронці оперативно зреагували на тривожні сигнали членів Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією і вчасно зацікавилися незаконною діяльністю керівництва серйозної комерційної структури та банку. Навіть незважаючи на те, що причетний до справи Руслан Демчак очолює Всеукраїнську організацію із захисту прав споживачів фінансових послуг та Федерацію роботодавців Києва.

Та постає запитання: коли перевірка походження швидких мільйонів стане системою в Україні? Коли ті, хто звик набивати кишені за чужий кошт, а потім вихвалятися у численних інтерв'ю та на різних шоу своїм бізнесовим хистом, запевняючи наївних у власному патріотизмі та любові до обібраного народу, відчують, що земля горить під їхніми ногами? У тому числі колективна, отримана задарма і також продана за 50 мільйонів. А поки що на багатьох мажоритарних округах України грошові мішки рвуться до влади і пачками скуповують голоси. Дехто, як стверджують селяни, у кожну хату роздає по 800 гривень, що поки ще є еквівалентом 100 доларів США. У хід знову пішли гречка, цукор та олія, і серед порядних обов'язкових сільських людей знаходяться готові проголосувати за заїжджих багатіїв, не розуміючи, що у такий спосіб за безцінь продають майбутнє своїх дітей. Бо такі ділки йдуть до влади з однією метою — робити нові мільйони, і влада для них є лише знаряддям у такому бізнесі.

Сергій СУЛИМА.

ОСВІТА

І читати, і плавати — з першого класу...

Діти, хворі на сколіоз, які навчаються у Миколаївській загальноосвітній школі-інтернаті № 4, у новому навчальному році щодня займатимуться лікувальною фізкультурою та плаванням. Тепер у їх розпорядженні чудовий лікувально-фізкультурний комплекс, капітальний ремонт якого проведено відповідно до найвищих стандартів. Як зазначив голова ОДА Микола Круглов, цей об'єкт — результат спільних дій у досягненні мети з боку влади, спонсорів та громади. Так, на його ремонт із обласного бюджету було витрачено 743 тисячі гривень; 258 тисяч гривень надійшло завдяки доходам від господарської діяльності; ще 214 тисяч гривень — благодійні внески.

Снаряди на подвір'ї дитсадка

Жителі сільських районів Миколаївщини продовжують знаходити вибухонебезпечні предмети часів війни. За повідомленням ТУ МНС у Миколаївській області, нещодавно не менше чотирьох артилерійських снарядів фахівці вивезли із території дитсадка № 1, що по вулиці Шмідта у місті Очакові. На них натрапив охоронець, коли працював на подвір'ї дошкільного виховного закладу. Працівники МНС закликають жителів при виявленні невідомих металевих предметів, схожих на зброю часів війни, терміново повідомляти про такі факти телефоном «101», **інформує наш власкор Олександра МЕНТЕЛЬ.**

З нового року до нової школи!

З початку нового навчального року на Дніпропетровщині відкрито три нові школи: в селах Михайлівка Синельниківського району, Піщанка Новомосковського району **(на знімку)** та в обласному дитячому центрі соціальної реабілітації «Перлина Придніпров'я», де виховують дітей, позбавлених батьківського піклування.

До Михайлівської школи, крім місцевих, ходять діти з сусідніх сіл — Василівки та Павлівки. І навчатися тепер вони будуть не у дві зміни, як було раніше, а в одну. А старе приміщення Піщанської школи, в якому до травня 2012 року навчалися діти чотирьох сіл (Піщанка, Ягідне, Соколове та Новоселівка), було побудоване ще 1914 року, напередодні Першої світової війни. Чи варто казати, що воно не відповідало сучасним вимогам? Тому багато дітей були змушені їздити на навчання декілька десятків кілометрів до Новомосковська та Дніпропетровська. Тепер ця школа — найсучасніша і одна з найбільших сільських шкіл Дніпропетровщини.

Нетбуки для вдалого старту

30 новеньких нетбуків отримали першокласники Нікопольської середньої школи № 23. Тут навчання проводиться за інформаційно-технічним профілем. Тепер діти мають можливість з першого класу опановувати сучасні технології. У школі вже працюють два комп'ютерні класи, розраховані на 22 робочі місця. Всі навчальні кабінети обладнано комп'ютерною технікою для вчителів-предметників. Заклад має власний Інтернет-сайт та відзначений дипломами Всеукраїнської виставки «Інноватика в сучасній освіті 2012» та Міжнародної виставки «Сучасні заклади освіти 2012», **повідомляє наш власкор Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.**

Наймитували на директора

Директор одного з ліцеїв Рівненської області незаконно залучав підлеглих працівників до обробітку своєї земельної ділянки. Правоохоронці та суд розцінили це як адміністративне корупційне діяння (ч.1 статті 172-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення). Як повідомили у прокуратурі Рівненської області, постановою суду першої інстанції директора ліцею піддано адміністративному стягненню у вигляді штрафу, це рішення постановою апеляційного суду Рівненської області залишено в силі. Вирішується питання про звільнення освітянина з посади, **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Дощі їх більше не лякають

У селі Благоєве Іванівського району після реконструкції відкрито дитсадок. Для селян це стало справжнім святом. Ремонтні роботи на об'єкті проводилися у рамках регіональної програми «Народний бюджет». На виділені кошти у садку повністю замінили покрівлю, яка протягом багатьох років протікала після кожної зливи. Тож дошкільнята зустрінуть осінь у теплі та затишку, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Фото надано прес-службою Дніпропетровської ОДА.

Коли вчителі на учнів полюють

Навчальний рік нещодавно розпочався, а у педагогів Херсона вже є клопіт — бігати за прогульниками. З 31,1 тисячі школярів 156 хлопців та дівчат обласного центру на урочисті лінійки з нагоди Дня знань не з'явилися і за парти досі не сіли. Батьки деяких школярів завчасно попередили, що діти фізично не встигли повернутися з лікування у санаторіях, розташованих в інших регіонах України чи за кордоном. Але про кожного третього таких повідомлень не було, бо вони виховуються у так званих асоціальних сім'ях, де головний клопіт — відшукати харчі та горілку, а не потреба відрядити сина чи дочку на заняття. Діти змушені жебракувати чи просто тинятися вулицями.

До таких прогульників учителі навідуються додому, проводять у родинах виховні бесіди, та здебільшого результату немає: щороку 20—30 маленьких херсонців переходять у категорію злісних прогульників. Щоправда, минули ті часи, коли педагоги витрачали на такі візити свій особистий час протягом усього навчального року — нині позиція освітянського відомства значно жорсткіша. Начальник міського управління освіти Юрій Ніконов каже, що інформацію про тих учнів, котрі не відвідують уроки понад десять днів, обов'язково передаватимуть до служби у справах дітей. А вже її працівники обходитимуть такі родини і робитимуть висновки — чи штрафувати старших, чи звертатися до прокуратури, щоб та подавала судові позови про позбавлення їх батьківських прав. Хоча у прокуратурі зауважують: обмежуватися самими лише «репресивними заходами» також не завжди правильно.

— Тільки нинішнього року за матеріалами служб у справах дітей та за участю працівників прокуратур суди позбавили батьківських прав понад триста родин Херсонщини, — коментує начальник відділу захисту прав і свобод дітей обласної прокуратури Вікторія Собяніна. — Але є підстави вважати, що саме працівники служб у справах дітей та місцевої влади часом докладають недостатньо зусиль, щоб адаптувати проблемні родини до життя у соціумі. «Зіпхнути» справу на суд та прокуратуру легко, але плодити соціальних сиріт — також справа невдячна. Не слід забувати, що за будь-яких обставин перебування у притулку чи інтернаті, налагодження стосунків із прийомною родиною для дитини також є стресом.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

За словами Володимира Ар'єва, згаданий банкір не гребував відмивати кошти і через конвертаційні центри

Проблема спадкоємності нашої державності

Уже понад двадцять років державної незалежності України примушує нас озирнутися назад, спробувати осмислити і пройдений шлях, і запал «реформізму», й розібратися у причинах перемог і поразок, у механізмах, які ведуть до внутрішнього протистояння і не дають можливості для поступального динамічного руху українського суспільства вперед.

Проголошення Акта незалежності — подія не одного дня

Для легітимації України як незалежної держави на початку 1990-х років складалося кілька вагомих причин, серед яких головною була криза центральної радянської моделі управління, що виявилася у неспроможності адекватно реагувати на процеси, які відбувалися у суспільстві.

Розвал управління виробництвом, занепад багатьох галузей народного господарства викликали нагальну потребу прийняття 3 серпня 1990 р. Верховною Радою УРСР Закону «Про економічну самостійність».

Радянський Союз не міг уже існувати в старій конструкції, а новий союзний договір, який би передав республікам значно більшу владу, не був укладеним. До того ж надії на укладення такого договору на прийнятних для України умовах завдяки ініціативі «зверху» розвіялись у прах зі здійсненням спроби антиконституційного перевороту в СРСР спеціально створеним для цього Державним комітетом з надзвичайного стану (ГКЧП), що запропонував тоталітарний проект збереження Радянського Союзу.

24 серпня 1991 року Верховна Рада УРСР проголосила Україну незалежною державою («за» — 346, «проти» — 1).

Не можна не погодитися з академіком Володимиром Литвином, що проголошення Україною Акта незалежності — подія не одного дня, а завершення історично тривалого періоду боротьби українського народу за цю незалежність між старим і новим життям нашої держави, але та межа утворюється досить складно, інколи з відкатами назад, зі стихійними пошуками своєї дороги.

У цьому зв'язку принагідно звернутися до державотворчих кроків України у перші місяці і навіть тижні своєї незалежності. Так, 12 вересня 1991 р., тобто майже за два з половиною місяці до Всеукраїнського референдуму 1 грудня, Верховна Рада України ухвалила Закон №1543-XII «Про правонаступництво України».

1 грудня 1991 року на Всеукраїнському референдумі 90,32% його учасників, а це 28 мільйонів 804 тисячі 71 особа, підтримали Акт проголошення незалежності України.

Відразу ж після демократичного здійснення внутрішньої легітимації незалежності України на референдумі почалась її легітимація ззовні.

8 грудня 1991 р. у Біловезькій пущі біля Мінська була підписана угода між Росією, Україною та Білоруссю як державами-засновницями СРСР про створення Співдружності незалежних держав (СНД). В угоді було констатоване припинення існування СРСР як геополітичної реальності та проголошені створення СНД.

Незважаючи на це, у сучасній українській науці міжнародного права, мабуть, немає більш дискусійного питання, ніж питання про те, коли виникла Україна як суб'єкт міжнародного права.

Одні вбачають початок української державності 24 серпня 1991 р., тобто у момент проголошення Акта про незалежність України, інші, і серед них Президент України Леонід Кучма, наголошували, що правильніше було б день нашої незалежності святкувати не 24 серпня, а 1 грудня.

Як про точку відліку української державності говорили і про 22 січня 1918 р. — день проголошення незалежності Української Народної Республіки. Цей день символічний удвічі тому, що рік згодом, день у день, підкреслив Л. Д. Кучма, було проголошено об'єднання Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки.

Принагідно варто зауважити, що питання тяглості української державності набуло особливої гостроти в період Другої світової війни. Зокрема, метою боротьби Тараса Бульби-Боровця, організатора на Поліссі й Волині Української Повстанської Армії — «Поліської Січі» (з середини 1943-го — Українська Народна Революційна Армія, УНРА), яка вела збройну боротьбу і з гітлерівцями, і з більшовиками, домагаючись самостійної України, не підпорядковувалась жодній політичній партії й визнавала єдину законну владу — Уряд УНР в екзилі, Президента Андрія Лівицького як наступника Петлюри, якраз і було відновлення Української держави у формі УНР.

Частина українських націоналістів вбачають початок України як держави в «Акті проголошення відновлення Української держави» від 30 червня 1941 р., називаючи дороговказом і орієнтиром українського народу в його новітній історії...» 22-й січень 1918/19 рр. У цій даті український народ бачить узмістовлення свого національного державного ідеалу».

УРСР була членом ООН (навіть одним із «первісних членів міжнародної організації»), згідно зі Статутом якої членами цієї організації можуть бути лише держави. Тобто це дає нам підстави стверджувати, що в 1945 р., на момент створення ООН, Україна принаймні в формально-правовому значенні вже була суб'єктом міжнародного права і державою.

Серед науковців існує тенденція розглядати українську державність і право останніх 20 років у відриві або без наступництва з радянською державністю України.

У повоєнні роки до складу України не увійшли всі наші етнічні землі

Для того щоб розібратися в питанні моменту виникнення української держави, слід повернутися в той історичний період, коли перестала існувати Російська імперія, та на її території виникла низка утворень, що претендували на статус «держави». Якщо ми поглянемо на територію України, то зазначимо, що в той період було кілька центрів влади (урядів), кожний з яких вважав себе урядом України загалом. Зокрема, це була Центральна Рада, уряд УНР у Києві та пробільшовицький уряд у Харкові. Обидва уряди вважали себе єдино легітимною владою на території України. Питання полягає в тому, щоб визначити, який саме з цих урядів був, з точки зору, міжнародного права легітимним, а отже, чию із зазначених урядових версій виникнення української держави слід взяти за основу.

Потрібно зазначити, що уряду, створеному Центральною Радою, вдалося встановити ефективний контроль над територією і населенням України, таким чином, можна говорити про УНР саме як суб'єкт міжнародного права. Крім того, західні держави визнавали уряд УНР. Про це, зокрема, свідчить підписання Брестського договору, яким Україну як незалежну державу було визнано державами Четверного союзу та РРФСР.

Прийнявши з рук М. Плав'юка символи державної влади УНР, Президент України Леонід Кравчук, виступаючи на II Всесвітньому з'їзді українців, наголосив, що сучасна Українська держава є спадкоємицею Української Народної Республіки.

Визнання сучасною Українською державою своєї спадкоємності від УНР наводить на цікаві роздуми не лише про легітимності публічної влади, підпорядкування населення, а й з приводу кордонів та українських етнічних територій. Сучасна Україна, підкреслює відомий український філософ В. П. Андрущенко, має досить чітко визначені кордони й до жодного із сусідів не висуває територіальних претензій. Водночас вчений пише про незаперечний історичний факт, що в повоєнні роки до складу України не увійшли всі українські етнічні землі, і наводить дані Ф. Д. Заставного про те, що у Польщі залишилось 19,5 тис. км²; у колишній Чехословаччині — 26 тис. км²; у Румунії — 1,7 тис. км². Поза межами України опинились не включені до її складу південні землі Брянської, Орловської, Воронізької та Курської областей, де в 20-х роках переважали українці (43,9 тис. км², 2,4 млн. чол. у 1926 р.), Східна Донщина (західна частина Ростовської обл. 23,8 тис. км , 0,9 млн. чол.), частина Ростовщини й Кубані (46,6 тис. км² , 1,9 млн. чол.) та інші, з переважанням українського населення. Чекає свого уточнення на етнічних засадах кордон між Україною і Білорусією.

Крім того, вирішуючи питання про виникнення міжнародної правосуб'єктності України, потрібно враховувати доктрину континуїтету (безперервності) держави. На цьому тлі можна сказати, що Україна через свій континуїтет, незважаючи на зміну своєї назви та політичного режиму, залишається тим самим суб'єктом міжнародного права.

До того ж зміна назви держави (з УНР на УРСР, а згодом і на Україну) не впливає на її юридичну ідентичність і міжнародну правосуб'єктність.

Завдяки тому, що Україна з «формально-юридичного» погляду була державою, вона змогла скористатися цим у 1991 р. і стати фактично незалежною державою. Якби цього не було, тоді Україна не мала б юридичних підстав для своєї реальної незалежності, та її розглядали б як частину території якоїсь іншої держави.

Однак після створення СРСР як федеративної держави на підставі міжнародного договору, укладеного у грудні 1922 р., виникло цікаве питання: чи залишилася Україна після цього державою і суб'єктом міжнародного права?

Власне кажучи, з юридичної точки зору, СРСР був новим типом федеративної держави, специфіка якої полягала в тому, що не тільки федерація загалом була суб'єктом міжнародного права, але й також суб'єкти самої федерації теж вважалися суб'єктами міжнародного права і принаймні формально зберігали свій суверенітет і статус держави. Такий тип федеральної держави дістав у літературі назву «м'яка федерація».

Після проголошення СРСР 30 грудня 1922 р. і входження до його складу УСРР, остання з формально-юридичної точки зору не припинила своєї правосуб'єктності, оскільки радянська Україна зберегла в Союзній державі свій суверенітет, отримавши навіть конституційне право на вихід з СРСР (у боротьбі за практичну реалізацію цього права, до речі, український правозахисник, юрист Л. Г. Лук'яненко був засуджений до смертної кари). Отже, з формально-юридичного погляду Україна навіть за часів СРСР була суверенною державою, що створило необхідні юридичні передумови для реального суверенітету і проголошення у конституційний спосіб, за словами Л. М. Кравчука, реальної державності України, коли така історична можливість виникла у 1991 р., і новостворена держава стала повноправним суб'єктом міжнародного права.

Західна доктрина міжнародного права також визнавала міжнародну правосуб'єктність України в рамках такої специфічної федерації, як СРСР.

Водночас такий підхід не сприймався тими державними силами, які вважали себе справжніми легітимними спадкоємцями української державності до її військової поразки на початку 20-х років ХХ ст., в першу чергу ДЦ УНР та інші самостійницькі сили.

Покинувши землі України наприкінці 1920 р., Голова Директорії УНР і її Уряд, наголосив М. Плав'юк, «прийняли, на перший погляд, непосильне завдання — продовжити всіма доступними їм засобами дію за повернення Україні державної незалежності. Вони ніколи не визнали зобов'язуючими для українського народу ані насильне включення України в склад СРСР в 1922 році, ані диктату держав-переможниць Першої світової війни, які потвердили включення українських земель в склад польської, чехословацької і румунської держав. Вони вірили, що український народ ніколи не погодиться з тим, щоб повернути йому права бути господарем у своїй незалежній державі».

У процесі розробки нової Конституції — не відмовлятися від історичного досвіду

Хоч як прикро це констатувати, але поріг ненависті в українському суспільстві з роками не понижується, за деякими даними — зростає. На наше переконання, це наслідок важкого громадянського конфлікту, який почався в Україні з 1917 р. і триває до сьогодні. Розкол переходить по лінії історичної пам'яті, активізації «політичного коду» представників окремих етносоціальних груп тощо.

З огляду на зазначене, на наш погляд, у календарі державних свят варто встановити спеціальний «День української державності», який став би символом прагнення українського народу до створення власної держави, «День національної єдності» (1 грудня), «День громадянина України», а «День Соборності України», (22 січня) встановити державним святом.

Незалежність не є встановленою раз і назавжди даною. Її треба оберігати, за неї треба боротися, її треба наповнювати реальним змістом. Це стосується передусім реального проведення системної конституційної реформи. Важливим кроком у цьому є Указ Президента України «Про створення Конституційної Асамблеї» від 17.05.2012 р., а на міжнародній арені умовою нашої незалежності є європеїзація політики України.

Ми маємо вдосконалити основи української державності, ґрунтуючись на традиціях демократії, народоправства.

Богдан АНДРУСИШИН,
доктор історичних наук, професор, проректор з навчально-методичної роботи гуманітарних інститутів Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, заслужений діяч науки і техніки України.

АКТУАЛЬНО

Воскресіння у Воскресінцях

У селі Воскресінці Коломийського району у краєзнавчому музеї знаходиться унікальний експонат — синьо-жовтий прапор, який вперше привселюдно було піднято на Прикарпатті ще задовго до проголошення суверенної України. Його вважають предтечею того національного стягу, який підняли над Верховною Радою 1991 року як символ нашої держави.

Це сталося 14 травня 1989 року, коли радянська влада була ще досить сильною, щоб розправитися із «самостійниками». Того дня у селі Воскресінці було велике свято — відкриття пам'ятника Тарасові Шевченку, створеного за кошти громади. Подія зібрала небачену кількість людей — близько п'яти тисяч осіб, в тому числі представників діаспори, місцевої влади. Не дивно, що у натовпі було немало кадебістів, вдягнутих у цивільне.

Саме цього дня група патріотів — члени івано-франківської філії Української Гельсінської спілки Роман Круцик, Надія Стасів, Роман Гладиш, Ігор Андрухів, Володимир Ковальчук, до яких примкнули члени культурно-наукового товариства «Рух» Ярослав Шевчук та Ігор Попович — вирішила реалізувати свій сміливий план. Акцію готували дуже ретельно. Одна з коломиянок, Орися Левицька, пошила прапор, який мав трикутну форму і нагадував козацький стяг. Його привезли у Воскресінці за всіма правилами конспірації. А підняти доручили молодому майстрові івано-франківського закритого заводу «Позитрон» Володимиру Ковальчуку. Хлопцеві тоді було 24 роки. Зі своєю місією він упорався блискуче. Під час велелюдного мітингу прикріпив синьо-жовте знамено до флагштока і підняв високо над землею.

Це був нечуваний, зухвалий виклик системі. Натовп заціпенів від несподіванки, а потім до прапора кинулися кадебісти. Та люди заважали їм добратися до нього. Жінки з дітьми на руках затуляли дорогу. Хтось крикнув: «Слава Україні!» «Героям слава!» — прокотилося у натовпі.

У повітрі прапор протримався лише 20—30 секунд, але ті секунди увійшли до історії. Потім знамено швидко опустили, і воно розчинилося у натовпі: флагшток пішов по руках людей в один бік, а полотнище — в інший. Потім воно кудись зникло. Як з'ясувалося згодом, прапор сховав під полу піджака коломиянин Петро Бабенюк і благополучно доніс додому. Чоловік пробрався тоді через натовп і пішки дістався городами до Коломиї. А потім з цим прапором не раз брав участь у різних мітингах. Та про це стало відомо лише через 10 років після тієї події.

Тоді цей випадок набув неабиякого резонансу. Тільки й розмов було, що про цю неординарну подію. Щодо Володимира Ковальчука, то наступного ж дня у парткомі заводу з ним проводили «виховну роботу». Згодом у дусі радянської пропаганди було сфабриковано лист «колгоспників» Воскресинців, які засуджували хлопця, який наважився підняти український прапор. Та пам'ять про цю подію у людській пам'яті так і не вдалося стерти. Вона виявилася такою сильною, що через 10 років було започатковано святкування дня відкриття пам'ятника у селі Воскресінцях і воскреслого прапора. А 2010 року стяг повернувся до села — Петро Бабенюк урочисто передав його у краєзнавчий музей, де він нині і зберігається.

По-різному склалися долі учасників тих подій. Так, Володимир Ковальчук працює нині першим заступником начальника Івано-Франківського обласного управління юстиції. Роман Гладиш — відомий прикарпатський журналіст. Роман Круцик очолює Київське товариство «Меморіал» ім. Василя Стуса і Музей радянської окупації. Надія Стасів стала дружиною Героя України легендарного дисидента Левка Лук'яненка і проживає неподалік Києва. Ігор Андрухів вийшов на пенсію в чині полковника міліції і помер у грудні минулого року.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

На Всеукраїнському референдумі 90,32% його учасників підтримали Акт проголошення незалежності України

На обліку в столичних психіатрів — населення районного центру

15 вересня в Києві й деяких містах нашої країни стартує фестиваль альтернативного мистецтва людей з особливими потребами «Павлов-Фест». «Голос України» писав про цю акцію в номері за 31 серпня. Ініціатором заходу виступає Київська психоневрологічна лікарня №1. Головний лікар цієї медичної установи, відомої в народі як «Павлівка», В'ячеслав Мішуєв вважає вразливим місцем вітчизняної психіатрії відсутність підтримки з боку суспільства користувачів психіатричних послуг, їх соціальну ізоляцію. Про це він розповів в інтерв'ю нашій газеті.

Постійні пацієнти психіатричного стаціонару підтримують зв'язок із світом через телевізор.

— Одна з основних наших проблем — ставлення суспільства до психічно хворих людей. Дотепер у ряді випадків спрацьовує негативна ментальність, сформована ще за радянських часів. Не таємниця, що тоді психіатрія використовувалася владою і як каральний інструмент стосовно інакомислячих. Психіатричний діагноз міг зіпсувати життя та кар'єру кожному. А психіатрична лікарня асоціювалася з в'язницею. Сьогодні ставлення до нашої галузі медицини змінилося. Ми відкриті для взаємодії.

На жаль, чимало випадків, коли родини при виявленні психічного захворювання в родича часто від нього просто відмовляються: перестають доглядати та перекладають усю відповідальність на лікаря. Таких «відмовників», які живуть у лікарні, у нас у різні роки налічувалося від 50 до 100 чоловік.

У столиці на обліку в психіатрів перебуває майже 60 тисяч осіб. (І це далеко не повна статистика). Це населення районного центру. І впоратися лише своїми силами в такій ситуації без підтримки суспільства, соціальних служб і родини медики не можуть.

— Останнім часом збільшилася кількість хворих, які страждають на психічні недуги?

— Статистика стабільна. Деякі, щоправда, говорять про зростання неврозів, депресій або суїцидів. Але я такої тенденції не бачу.

— Чи торкнулася реформа системи охорони здоров'я вітчизняної психіатрії?

— Поки що ні. Але передбачається, що й психіатрія буде розділена на рівні: первинний, вторинний і третинний. Щоправда, не зовсім зрозуміло, в якій мірі сімейний лікар зможе виконувати роботу дільничного психіатра та правильно оцінювати стан хворого. Для цього необхідна відповідна кваліфікація й підготовка.

— А що стосується скорочення ліжок у психоневрологічних стаціонарах?

— Це європейська практика. Однак через наші обставини — брак місць у спецінтернатах для хронічно хворих і мляву роботу соціальних служб — ця реорганізація повинна бути продуманою.

Сьогодні в місті загальна кількість стаціонарних ліжок становить майже 2 300. Тільки в «Павлівці» їх півтори тисячі (на 1 січня 2012 року скоротили сто ліжок). Якщо скоротити ці місця, то хто буде кваліфіковано займатися нашими хворими? Адже в амбулаторних умовах якісна допомога та підтримка таких пацієнтів практично неможлива. Вони потребують постійного контролю. Хто в амбулаторії їх зігріє, нагодує й простежить, щоб вчасно прийняли ліки?

— Чи задоволені ви фінансуванням лікарні?

— Воно теж відносно стабільне. Вистачає на зарплату медперсоналу, медикаменти та харчування хворим. Усяке буває, але в цілому ситуація задовільна. До того ж наша психіатрична лікарня зазнала низки позитивних змін: відбудували харчоблок, закупили діагностичне обладнання, відкрили новий сучасний лікувальний корпус.

— У відділенні європейського типу платні палати?

— Ні. У це відділення потрапляють дебютанти — ті, у кого симптоми хвороби виявилися вперше. Ми, звичайно, раді благодійним внескам. Але якщо родичі пацієнта не можуть заплатити, це жодною мірою не позначиться на умовах його утримання й ставлення до нього. Матеріальна база всіх відділень лікарні стала кращою. Але старі корпуси потребують капітального ремонту.

— Плинність кадрів в «Павлівці» велика?

— Тільки молодшого медперсоналу. Сьогодні в нас працює близько 90% нянечок, які живуть за 40—60 км від столиці. Їх влаштовує позмінна робота й зарплата, бо в більшості є своє господарство. А ось киянки на маленьку ставку нянечки йти не хочуть.

Ольга ВІТЕР.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Поки що не почалося

ПРОФКАБІНЕТ

За останні два літні місяці 89 тисяч українських дітей занедужали на грип. Точної дати сезонного спалаху захворювання МОЗ поки що не називає, але готуватися до неї закликає наполегливо.

Прем'єр-міністр Микола Азаров доручив перевірити наявність і кількість противірусних препаратів в аптеках. Мабуть, для того щоб уникнути ажіотажу, як це було під час «свинячої» епідемії. Ну а медичне відомство вкотре попереджає: вакцинація — найкращий спосіб відгородити себе від грипу та його наслідків.

Щоправда, люди не поспішають бігти до профкабінетів. По-перше, побоюються побічних ефектів.

У свою чергу, медичний експерт Дитячого фонду «ООН—ЮНІСЕФ» Катерина Булавінова стверджує:

— В Україні використовуються інактивовані вакцини проти грипу, які є абсолютно безпечними і якщо й дають реакцію, то тільки місцевого характеру, тобто почервоніння в місці ін'єкції.

По-друге, не хочуть платити пристойну, як на теперішній час, суму. Принаймні розцінки клінік на цю послугу минулого року були чималими. А поки що вони просто невідомі. «Голос України» поцікавився у декількох великих медичних центрах, скільки коштує вакцинація від грипу. Нам повідомили: від МОЗ ніяких розпоряджень поки не було, тому вакцини ще не закуповували. Відповідно, і розцінок поки що не встановлено. Мовляв, рано ще. Виходить, вітчизняне медичне відомство вирішило провести серед населення роз'яснювальну профілактичну роботу, а підлеглі інстанції поінформувати забуло? Звичайно, заздалегідь зробити щеплення у бажаючих не вийде. Може, тому на сайті вітчизняного Міністерства охорони здоров'я з'явилася інформаційна довідка — своєрідний пояснювальний піар вакцинації. Вона ще раз рекомендує робити щеплення до початку епідсезону. Ну а якщо такої можливості не було, то можна й під час. Мовляв, всупереч розповсюдженому міфу, це не послабляє, а підсилює здатність організму протистояти грипу. Концепція протидії, мабуть, останнім часом змінилася. Ще нещодавно самі медики стверджували: щоб організм виробив імунітет до вірусу, щеплення треба робити заздалегідь, хоча б за півмісяця до очікуваного «нападу» грипу та загону ГРВІ.

Утім, як і раніше, в групах ризику захворювання на грип — діти до п'яти років (особливо — діти до двох років), вагітні жінки, люди старші 65 років, люди з надлишковою вагою, хворі на діабет, із серцево-судинними захворюваннями та захворюваннями легенів, а також особи, що перебувають на імуносупресивній терапії.

До того ж групи ризику можуть зробити щеплення від грипу безплатне, каже головний інфекціоніст Міністерства охорони здоров'я Сергій Крамарєв.

Зазначимо, ця вакцинація — рекомендована, і держава не виділяє кошти на таку кампанію.

«Але, наскільки я знаю з досвіду минулих років, для груп ризику регіони самостійно закуповують вакцини. І всі, хто до них належать, можуть зробити щеплення за рахунок місцевих бюджетів», — пояснив Сергій Крамарєв на одній з нещодавніх пресконференцій.

Але не таємниця, що місцевим бюджетам грошей бракує на розв'язання злободенних проблем, пов'язаних з освітою, сферою ЖКГ і тією ж медициною. Тому малоймовірно, що в регіонах знайдуть кошти на закупівлю препаратів для протигрипозних ін'єкцій. І протистояти навалі сезонних захворювань людям доведеться, як зазвичай, самостійно, виходячи із власних фінансових можливостей.

Іван ЗАДЕРЕЙ.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

До соцпроекту долучилося 160 аптек

Тисячі багатодітних сімей Рівненщини, а також ті, що виховують дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, вже скористалися десятивідсотковою знижкою на ліки в аптеках. Таку пільгу передбачає підписаний у березні меморандум між головою Рівненської ОДА Василем Берташем і представниками фармацевтичного ринку області. Загалом до соціального проекту долучились 160 аптек. Багатодітна мати Людмила Герман, яка разом з чоловіком виховує чотирнадцять дітей, завдяки знижкам в аптеках за півроку заощадила триста гривень. Нині ж така пільга доступна майже для 21 тисячі багатодітних сімей.

Олександра ЮРКОВА.

Врятували 510–грамове немовля

Майже через два місяці після народження Павлинка Хорнат зробила перший самостійний вдих-видих. Дівчинка народилася у Тернопільському обласному перинатальному центрі «Мати і дитина» з вагою 510 грамів і зростом 32 см — на 24-му тижні вагітності мами. Нині вона важить 1 кг 200 грамів і самостійно дихає. Весь цей час дівчинка знаходилася у кюветі, де створено максимально наближені до утроби матері умови.

Медики стривожені: останнім часом дедалі більше дітей народжуються з вагою тіла менше за кілограм. За вісім місяців цього року у перинатальному центрі їх з'явилося на світ понад 20 — це приблизно стільки, скільки за весь минулий рік. З таких новонароджених виживають десь дві третіх. Досі рекордними для центру були 530 і 520-грамові немовлята, яких вдалося виходити.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Оздоровленням охопили майже 58 відсотків дітей

У Кіровограді вже підбили попередні підсумки дитячої оздоровчої кампанії 2012 року. Оздоровлено майже 54 тисячі дітей — на тисячу більше, ніж планувалося. На це витрачено майже 17 млн. гривень. За висновками лікарів, до 90% юних кіровоградців з користю для здоров'я провели літо.

Петро МЕЛЬНИК.

ЦИТАТА

«Повинна бути ліцензія на ту діяльність, яку лікар може надавати в будь-який час доби, й за гонорари в тому числі, ведучи, звісно, певний облік. Але, якщо його послуга коштує від 50 до 1,5 тисячі гривень, то це справа лікаря. Він має з податковими органами визначити, за якою формулою звітуватиме. Не треба відразу бачити в нас ворогів».

Віце-прем'єр-міністр України — міністр охорони здоров'я Раїса БОГАТИРЬОВА.

З виступу перед колективом обласного протипухлинного центру в Донецьку.

Промінь надії для онкохворих

Протягом трьох років у Донецькому протипухлинному центрі буде споруджено центр протонної променевої терапії. Робочу нараду з питань будівництва закладу провела під час приїзду до області віце-прем'єр-міністр України — міністр охорони здоров'я Раїса Богатирьова. Вона пообіцяла, що сприятиме присвоєнню центру статусу національного. Таким чином, кваліфіковану допомогу зможуть отримати мешканці й інших областей. Окрему увагу буде приділено підготовці висококваліфікованих фахівців для роботи на сучасному діагностичному обладнанні. «Ваші плани мають здійснитися, у вас високий патронат, чудовий керівник, висококласний колектив», — висловила упевненість урядовець, звертаючись до колективу центру на чолі із генеральним директором, Героєм України Григорієм Бондарем.

Ліна КУЦ.

Причина отруєння — сальмонела

Кілька днів тому до інфекційного відділення ЦРЛ Лугинського району Житомирщини з ознаками гострої кишкової інфекції було госпіталізовано 16 осіб, троє з яких —діти. Причиною масового отруєння стала сальмонела. Це визначено за результатами бактеріологічного обстеження. МНС оголосило в районі надзвичайну ситуацію. Учора в лікарні залишалося ще вісім хворих, **повідомляє УНІАН.**

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

Щоб Карпати об'єднували, а не роз'єднували

У місті Криниця-Здруй на півдні Польщі завершився XXII Економічний форум під гаслом «Нові бачення на важкі часи. Європа і світ у світлі кризи». У традиційних триденних зустрічах у «польському Давосі», який відвідали 2,5 тис. учасників, активну участь брали й представники України.

У рамках Міжнародного економічного форуму Перший віце-прем'єр-міністр України Валерій Хорошковський (**на знімку**) виступив і відповів на запитання в рамках панельної дискусії «Парламентські вибори в Україні: європейська інтеграція або Status Quo?». Зокрема, він відзначив, що останніми роками наша країна послідовно дотримувалася своєї політики європейської інтеграції: «Ми проробили велику роботу на цьому шляху: парафували Угоду про асоціацію Україна—ЄС, включаючи створення глибокої та всеосяжної зони вільної торгівлі, реалізували більш як 90 відсотків плану дій з лібералізації ЄС візового режиму для України, увійшли до Європейського енергетичного співтовариства, прийняли новий Кримінально-процесуальний кодекс тощо. Проведення в Україні парламентських виборів у відповідності з міжнародними стандартами стане черговим кроком у напрямі євроінтеграції».

Як заявив Валерій Хорошковський в інтерв'ю «Голосу України», «тут нас у першу чергу цікавить, які виходи з кризи бачать наші колеги»: «Умовно кажучи, чи зосередяться вони на внутрішніх проблемах Євросоюзу та зупинять інтеграційні процеси інших країн чи все-таки продовжать діалог зі своїми сусідами, які є партнерами ЄС, і саме в цьому побачать можливість виходу із кризи».

«Ми саме наполягаємо й надаємо тут свідчення того, що другий варіант відповідає нинішнім реаліям», — підкреслив наш співрозмовник. Він також навів приклад з галузі бізнесу: «Якщо настає криза, підприємець не тільки зменшує витрати, а й шукає нові ринки: «І Україна з досить великим потенціалом є якщо не порятунком для ЄС, то, як мінімум, додатковим стимулом для призупинення рецесії. І не використовувати цей шанс просто абсурдно!».

З такою точкою зору згоден **екс-президент Польщі Олександр Кваснєвський, який в інтерв'ю «Голосу України» сказав**, що точка зору наших польських партнерів з приводу подальшого розширення Євросоюзу залишиться незмінною — Україна має бути членом ЄС.

У другий день форуму своїм баченням розвитку Карпатського регіону в рамках конференції «Європа Карпат» поділилися представники української місцевої влади. Зокрема, голова Львівської обласної державної адміністрації Михайло Костюк запропонував описати всі принципи, на основі яких можна було б вести в Карпатах бізнес і водночас зберегти унікальну екосистему. За словами Михайла Костюка, прикарпатські території України готові співфінансувати мікропроекти, пов'язані з розвитком і збереженням Карпат.

Ще один учасник форуму — голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації Михайло Вишиванюк, у свою чергу, озвучив пропозицію створення Інституту Карпат. «Інститут Карпат можна фінансувати за рахунок місцевих бюджетів. Це був би перший етап. Розробити програму та реалізувати проекти збереження Карпат спільно із країнами, де розташовані гори. Адже Карпати — це сьогодні власність всієї Європи, це живий організм, який ми повинні спільно захистити», — зазначив Михайло Вишиванюк.

Він також додав, що наступним етапом розвитку Інституту Карпат має стати угода про співробітництво на рівні парламентів країн ЄС та України, а сам інститут може бути розташований у польському місті Жешув.

Та, мабуть, найбільший інтерес учасників форуму викликала дискусія навколо проектів, які вже стартували. Зокрема, йдеться про відновлення колишньої астрономічної обсерваторії на горі Піп-Іван в Івано-Франківській області. **Це здійснюваний під патронатом президентів двох країн спільний проект Варшавського та Прикарпатського університетів, про який вже неодноразово писав «Голос України».**

У Криниці його презентували директор Студії Східної Європи Варшавського університету Ян Малицький та ректор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Ігор Цепенда.

Символічно, що саме в день презентації було розпочато перші роботи з консервації унікальної споруди на висоті 2028 м над рівнем моря — майбутнього науково-дослідного центру для вчених і студентів двох університетів, а також привабливого туристичного об'єкта. Цей початковий етап планують завершити вже нинішньої осені. Ну а повне відновлення Білого слона (так називають обсерваторію) обіцяють у 2015 році.

Яна СТАДІЛЬНА,
Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Фото Яни СТАДІЛЬНОЇ.

Координатор проекту Тимчасового секретаріату Карпатської конвенції Джаомо Лучіані, директор Студії Східної Європи Варшавського університету Ян Малицький і ректор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Ігор Цепенда.

Голова Львівської обласної державної адміністрації Михайло Костюк (ліворуч) і голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації Михайло Вишиванюк під час конференції «Європа Карпат».

Куди птахи літають у вирій

ПОДОРОЖНІ ЗАМІТКИ

Поїхати в Туніс вирішили спонтанно. Заїжджені тури до Єгипту та Туреччини вже набридли, та й ціни догоріч там, відверто кажучи, кусаються: за тиждень проживання в тризірковому готелі треба викласти не менше 800 євро. Коли ж на одному туристичному порталі побачили ціну в 400 євро за тиждень, вирішили брати, не обдумуючи. Рідні, дізнавшись про нашу мандрівку, відреагували насторожено. Дідусь ще обурено додав: «Там же ніякої цивілізації. Житимете в бараках, як первісні люди. Ви там пропадете. До того ж це так далеко, наші птахи туди у вирій літають». Але на сумніви часу не лишалося, путівка вже була на руках.

Гостинний прийом у готелі

У чотиризірковому готелі Хеопс у місті Набуль — центрі гончарного виробництва Туніса — нас зустріли радісно. Ледве встигли переступити поріг, як худий і маленький на зріст араб одразу підхопив наші валізи і потягнув до рецепції. Коли ж ми почали пояснювати, що валізи неважкі й самі зможемо їх донести, носильник ламаною англійською промовив щось на кшталт: «Russia, don't worry, it's free». Нас це зачепило: чого це він вирішив, що ми з Росії? Ми російською ані слова не вимовили.

На рецепції нас уже чекав вусатий тунісець, який своєю білозубою посмішкою (українці про таку лише мріють) випромінював саму доброту та гостинність. З-під столу він одразу дістав три коктейлі яскраво-зеленого кольору і вручив нам ключі від кімнати. Але частування виявилося таким солодким, що ми, забувши всі документи, побігли шукати воду, щоб хоч якось утамувати спрагу. Як з'ясувалося згодом, такі коктейлі тут дуже популярні. Готують їх із лимона, тростинного цукру та соку кактуса, а називаються — як і в нас — лимонадом.

Гайда на море!

Бірюзове тепле море, білосніжний піщаний пляж та високі пальми — це справді райський відпочинок! О десятій ранку людей практично немає. Та й пізніше мало хто сюди навідується. Більшість відпочиває біля басейну, адже там і анімація, і бар безплатний. А дарма, на морі цікавіше. Вода тут така прозора й чиста, що навіть без спеціального спорядження можна ознайомитися із підводним світом Середземного моря. Бачили ми і червоних медуз, і крабів, і маленьких восьминогів, і навіть рибок з яскраво-червоним забарвленням.

Єдине, що заважало повністю розслабитися і насолодитися незайманим морем, це сильні вітри, які нещадно обсипали з ніг до голови піском.

Продавців на пляжі, як у нас, немає. Ніхто не кричить тобі під вухо: «Гаряча кукурудза, смажене насіння, пахлава». Лише одного разу ми побачили тут хлопця, який волік за собою відро чищених кактусів. Так, я нічого не сплутала, саме кактусів: вони в Тунісі вважаються делікатесом.

У далечині видніється арабська пара. Жінка одягнена в усе чорне, закутана в паранджу, очі теж прикриті темною хусткою (а на вулиці — спека, більше 30 градусів). Чоловік же без будь-яких докорів сумління стоїть в одних лишень плавках. Він обережно бере її під руку й веде у воду. Дружина далеко не запливає, постійно тримається за його плечі.

Сучасних дівчат ми теж бачили. Купаються вони в кольорових лосинах та кофтах із довгим рукавом, на голові намотують паранджу яскравого кольору, а обличчя залишають відкритим.

До речі, Туніс — одна з арабських країн, в яких жінки мають рівні права з чоловіками. Мало того, туніські чоловіки і жартома, і всерйоз називають свою батьківщину «країною переможеного фемінізму». З кінця 1950-х жінки тут мають рівні виборчі, майнові права і права на освіту. Хоча іслам у Тунісі проголошений національною релігією, державними законами забороняється чоловікам мати більше однієї дружини.

Як живуть місцеві

Після обідньої сієсти ми вирішили прогулятися містом і подивитися, чим воно живе. Високі фінікові пальми, величезні сади лимонів, оливкові дерева (на вигляд, як наші верби, щоправда, з плодами) та буйні кущі яскраво-рожевих квітів зустрічалися нам дорогою. Дивуєшся, як вони тільки виживають без поливу?! Але таке «буйнотрав'я» тривало недовго. Тільки-но ми звернули за ріг готелю, побачили звичайнісіньку африканську пустелю. Величезні бархани піску, поодинокі кактуси, будяки, а ще величезні звалища сміття. Земля під ногами була коричнево-червоного кольору: хіба на таких ґрунтах щось виросте? Тут навіть бур'ян не витримує. Але й за таких кліматичних умов тунісці знайшли вихід. Під спеціально облаштованими навісами достигають тут і помідори, й огірки, і навіть баклажани.

А найбільше дивувало те, що в більшості будинків немає дахів. Як потім дізналися, опади в Тунісі — явище не таке вже й рідкісне, але й не часте. Коли вони починаються, тунісці накривають свої домівки підручними матеріалами. А дахи не будують через те, що діти, виростаючи, приводять свою сім'ю в батьківську хату, яку всі разом і добудовують.

Вишуканість Медіни

Але це лише одна частина міста живе бідно — цивілізація оселилася в іншій стороні. Галасливі східні базари, затишні ресторанчики з терасами та ошатні білі будиночки з синіми дверима, заховані в заростях запашного жасмину, можна побачити в старій частині міста — Медіні.

Величезний глиняний глечик перед залізничним вокзалом зустрічає прибулих в Набуль (або Набель — так звучить назва міста французькою) — місто гончарів. Продукція надзвичайно різноманітна: білі, блакитні, зелені, жовті вази та блюда для кус-куса (арабською — їжа) виставлені на кам'яних огорожах будинків і вітринах сувенірних магазинів . Фантастичними кольоровими плиточками прикрашені стіни будинків, а десь навіть і тротуари. В місті широкі прямі вулиці, сучасні будівлі, і тільки навколо Великої мечеті декілька вузеньких вуличок утворюють колоритний сук (так в арабських країнах називають базар). Тут можна придбати тканину, килими, мідний і глиняний посуд, прикраси та дешеві вироби з кольорової верблюжої шкіри. Якщо вмієте торгуватися, то ціна знизиться щонайменше втричі. Ми, наприклад, уторгували шкіряну сумку за 40 гривень (початкова ціна 600) і шкіряні сандалі-гладіатори за 25 гривень (початкова ціна 150).

Приїхати до Тунісу означає відкрити для себе багатогранну країну контрастів. Поруч із неозорими просторами Середземного моря й оздобленими візерунками біло-блакитними будиночками розкинулися бідні берберські поселення, які цивілізація поки що оминає. Швидкий ритм сучасного життя тут перегукується з душевним відпочинком. Поєднати непоєднуване — ось родзинка Тунісу.

Анастасія КОВАЛЬЧУК.
Фото автора.

Унаслідок землетрусу магнітудою 5,7 на півдні Китаю загинули 43 і поранено 150 людей (РІА «Новини»)

Уряд знову обіцяє трудовому колективу ДП «Луганськвугілля» значну державну підтримку. На зустрічі з керівництвом підприємства перший заступник міністра енергетики та вугільної промисловості Ігор Попович повідомив, що найближчим часом буде перераховано 3 мільйони гривень для оснащення лави на шахті «Фащевська». За планами до 25 вересня поточного року її мають ввести в експлуатацію, *повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА*

Голова Черкаської ОДА Сергій ТУЛУБ урочисто вручив ключі від 43 нових шкільних автобусів, які возитимуть учнів у 19 районів області, *інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*

Берегти треба пам'ятки, а не тільки пам'ять про них

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Біля двоповерхового флігеля, пристосованого під пункт приймання склотари **(на знімку),** вочевидь без усяких дозволів, сиділо п'ятеро чоловіків. Діалогу з «місцевими інтелігентами», які нецензурну лайку використовують частіше, ніж нормативну лексику, не вийшло. Зате стало зрозуміло: чужий тут не пройде. І будинок, як то кажуть, під наглядом. Щоправда, тільки доти, доки не розвалиться. Цих «орендарів» його збереження мало обходить.

На жаль, потрапити до самої садиби Мурашка, відомої ще з 1895 року, так і не вдалося. Але враження вистачило і від її фасаду, або, точніше кажучи, від того, що залишилося від нього.

За матеріалами прес-служби голови комісії Київради з питань культури і туризму Олександра Бригинця, ще 2007 року КМДА продала історичні будинки по вулиці Мала Житомирська (№№ 12—14) приватній компанії. Торік Київський апеляційний господарський суд визнав недійсним права власності на будівлі та своїм рішенням повернув їх у комунальну власність. У рамках проекту відновлення історичного вигляду цього кварталу після ремонтно-реставраційних робіт тут мав бути створений Музей українського модерну. Але наразі потрібно знайти гроші, щоб бодай «заморозити» руйнацію будинків. Якщо, звичайно, ми хочемо їх зберегти...

Ще на початку минулого року ми говорили про жалюгідний стан Замку Барона, одного з найвідоміших будинків на центральній вулиці столиці — Ярославів Вал. На ньому дотепер по сусідству з табличкою «Пам'ятка архітектури» красується плакат з написом «Продається». Покупці все так само «приціняються» до будівлі, яка щодень дедалі більше руйнується.

Цегельний «труп» залишився від будинку, де колись жив і створив свій перший вертоліт всесвітньо відомий авіаконструктор Ігор Сікорський. На пил перетворюються будинки, архітектурні пам'ятки на вулиці Пушкінській. У повному обсязі ця «кримінальна хроніка», на жаль, може зайняти кілька сторінок.

Уже не раз ми описували й підступний план, що його намагаються втілити в життя орендарі й власники більшості історичних будов: відтягувати проведення реставраційних робіт доти, доки будинки повністю не зруйнуються. Тоді, пославшись на те, що «не встигли», вони з горя візьмуть та й побудують на місці, котре звільнилося, звичайну висотку.

Допомагають втілити в життя цей план не тільки погода, а й влада, і не лише своєю бездіяльністю. Щоб у столиці стало одним «залізобетонним монстром» більше, наші чиновники дозволяють будувати офіси і над станціями метро (приклад з будинком над станцією «Театральна»), і в буферних зонах всесвітньо відомих заповідників (на вулиці Гончара, 17-23). Усупереч очевидним порушенням, у забудовників на руках є цілі пачки дозвільних документів. А якщо вони є — отже, хтось їх видавав. І щоб припинити таку практику, потрібно запровадити персональну відповідальність. Так би мовити: країна повинна знати своїх героїв. Тих, хто дозволяв будувати будинки в заборонених місцях, хто давав добро на знесення їх на Андріївському узвозі, з чиєї безмовної згоди руйнуються історичні пам'ятки.

Але до цієї бочки дьогтю все-таки можна додати ложку меду: днями міська прокуратура затримала винного у вирубці дерев по вулиці Ківвідзе, де спалахнув черговий будівельний скандал. Щоб легше було вести роботи, забудовник вирішив зрубати частину тамтешніх дерев і прокласти дорогу. Прокурор Києва, побувавши на місці події, пообіцяв: усі, хто винен і причетний до вирубки дерев, захоплення території, понесуть кримінальну відповідальність. Під прокурорську перевірку потраплять, мовляв, і ті органи, які знали, мовчали або й дозволяли ці роботи.

**Андрій НЕСТЕРЕНКО,
Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КОНФЛІКТ

Аварійну шахту вкотре обіцяють повернути до життя

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Про відновлення роботи шахти, яка давала третину доходів усього об'єднання, заговорили одразу після аварії. У грудні минулого року міністр енергетики і вугільної промисловості Юрій Бойко під час перебування в Донецьку заявив, що шахту буде відновлено за 14 місяців, обсяг фінансування — 222 мільйони гривень, а роботи стартують наприкінці січня.

Роботи не почалися ні в січні, ні в лютому. За рік навіть не розрахувалися з шахтопрохідниками, які негайно після аварії взялися за розбирання споруд, вилучення матеріалів та обладнання. «Із 3,3 млн. грн., витрачених компанією «Донецькшахтопрохідка» на ліквідацію наслідків аварії на шахті імені Бажанова, досі не відшкодували 1,8 млн. грн.», — розповів Володимир Лащенко, голова територіального комітету шахтобудівників Профспілки працівників вугільної промисловості України.

За відновні роботи після аварій на державних шахтах із виконавцями розраховуються роками: після трагедії на шахті імені Карла Маркса в Єнакієвому гроші «Донецькшахтопрохідка» отримала через два роки. А за відновлення шахти «Межирічанська» (Львівська область), де в січні 2011 року сталася пожежа, держава не розплатилася досі.

Тим часом непрацююча шахта імені Бажанова обходиться вугільному об'єднанню у 15—17 мільйонів гривень на місяць. Формула «час — це гроші» в цьому випадку, як ніколи, актуальна. Адже потрібно підтримувати гірничі виробки в належному стані: цим зайняті півтори тисячі працівників, які залишилися на шахті. Решту гірників тимчасово влаштували на інші вугільні підприємства Макіївки. «Шахта імені Бажанова для «Макіїввугілля» завжди була базовою. Це колектив, на який усі рівнялися. Працюють «бажанівці» — працюють й інші шахти. Дуже важко верстати економіку без основного підприємства. У 2010 році з 1,1 мільярда гривень доходів об'єднання 340 мільйонів гривень принесла ця шахта. Сьогодні її немає», — пояснив Михайло Ничипор.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

«Ми не нападаємо, ми захищаємося»

Гірники шахти «Білоріченська» зробили ще одну спробу привернути увагу обласної влади до своїх проблем. Мовчазною ходою вони підійшли до будинку облдержадміністрації, несучи в руках каски з вугіллям, і висипали його перед сходами в будівлю. Через якийсь час тут з'явилася велика купа вугілля. За словами головного інженера підприємства Петра Міщенка, шахтні склади забиті добутим паливом, відвантажувати його нікуди. Усього тут нагромадилося вже 80 тис. тонн вугілля, однак держава відмовляється його брати. Лави працюють не на повну потужність, і це позначається на зарплаті гірників. Як повідомив Петро Міщенко, нині це тарифна ставка — 3—4 тис. гривень, а за нормального виробничого навантаження люди одержували до 10—12 тис. Учасники акції говорили про те, що відстоюють свої робочі місця на підприємстві. «Ми не нападаємо, ми захищаємося», — стверджували вони.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

Директор чернігівської дирекції ДППЗ «Укрпошта» Володимир Приходько презентував в обласній бібліотеці нові марки та конверти, присвячені 260-річчю собору Різдва Богородиці в Козельці.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

До нас із Семнана по співпрацю

В Одесі розпочався бізнес-діалог між керівниками області та провінції Семнан Ісламської Республіки Іран. Мета візиту іранської делегації — ознайомлення з інвестиційним потенціалом одеського регіону та активізація співпраці. Як зазначалося, у наших країн є значні можливості для розвитку партнерства в економічній і торговельній сферах.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Меморіал жертвам окупантів

У Сумах відкрито Меморіал жертвам німецьких окупантів, який встановлено на місці розстрілу сумчан. На пам'ятнику викарбовано 20 імен загиблих. Невдовзі на світ з'явиться книжка «Повернуті із забуття», яка розповідатиме про долю кожного із закатованих.

«Доки ми пам'ятатимемо імена невинно убитих — вони житимуть серед нас», — зазначив на відкритті меморіалу керівник пошукового загону «Молода Січ» Микола Карпенко.

ЦИФРА

На 9,5 млн. грн.

збитків для державного бюджету «нахазяйнував» керівник одного із севастопольських підприємств оборонно-промислового комплексу. Військові слідчі встановили, що в грудні 2011 року без погодження з відповідними органами управління державним майном було незаконно продано будівлі, розташовані на земельній ділянці, й саму землю.

**Ольга КОРОБКО,
прес-секретар прокуратури Кримського регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері.**

«Віче» серед білого дня

Сумські правоохоронці затримали 40 членів молодіжного кримінального угруповання так званих зборовських, які нахабно серед білого дня в самісінькому центрі Сум зібрали «сходняк», на якому ділили сфери впливу.

— Кримінальне віче у центрі міста свідчить про те, що вони зовсім втратили страх і вже нікого не бояться. Це єдиний регіон України, де настільки розгалужена і розвинена організована злочинність. Враження, що 1990-ті тут і досі. Та з цим явищем ми панькатися не будемо й покладемо йому край, — так прокоментував ситуацію нинішній начальник УМВС у Сумській області Олег Демченко. Проти організатора кримінального збіговиська порушено кримінальну справу за підозрою у здирництві. Йому загрожує до 10 років позбавлення волі.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Золотовалютні резерви НБУ в серпні скоротилися на 0,3 відсотка — до 29,995 мільярда доларів (УНІАН)

Непридатні пестициди: операція з ліквідації

На Кіровоградщині бійці аварійно-рятувального загону спецпризначення територіального управління МНС України в області перемістили в нову безпечну тару понад 694 тонни непридатних та заборонених до використання пестицидів та агрохімікатів. Як повідомили «Голосу України» в пресслужбі ТУ МНС, сталося це у кількох районах — Кіровоградському, Знам'янському, Маловисківському, Онуфріївському, Новомиргородському, Новгородківському, Долинському, Устинівському, Олександрійському, Компаніївському, Новоукраїнському, Петрівському та Добровеличківському. За межі області вивезено майже 150 тонн рідких пестицидів.

Нині ці роботи тривають в Новоархангельському районі. Ще 244,78 тонни пестицидів у п'яти інших районах чекають своєї черги.

В Україні ще чимало заборонених та непридатних до використання засобів захисту рослин, які зберігаються (якщо це можна назвати зберіганням!) з радянських часів. Значна частина отрути перебуває на складах сільгосппідприємств або в інших приміщеннях, які для цього не пристосовані. З часом хімікати становлять дедалі більшу загрозу для довкілля та здоров'я людей. Токсичні речовини, трапляється, проникають у ґрунтові води та переносяться повітрям.

Як стверджують фахівці Міністерства з надзвичайних ситуацій, небезпека збільшується ще й тому, що власники таких складів нерідко змінюються, тож важко віднайти документацію щодо складованих пестицидів та встановити, які саме отрутохімікати зберігаються.

Для розв'язання проблеми на Кіровоградщині з 2008 року втілюється в життя Обласна програма поводження з непридатними та забороненими до використання пестицидами та агрохімікатами на 2008—2012 роки. Фінансування заходів здійснює Державний фонд охорони навколишнього природного середовища.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Фото прес-служби ТУ МНС у Кіровоградській області.

Бійці МНС ліквідують черговий склад непридатних отрутохімікатів.

9 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ ТАНКІСТА

ФОТОФАКТ

На території 169-го навчального центру Сухопутних військ ЗСУ (Чернігівська область) відбувся конкурс на кращий танковий взвод Збройних Сил України.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

На підсудного чинять тиск

Один із трьох обвинувачуваних у вбивстві Оксани Макар — Євген Краснощок — під час чергового слухання кримінальної справи в Центральному районному суді Миколаєва заявив про начебто здійснення на нього фізичного та психологічного впливу. Нагадаємо: раніше підсудний уже робив схожі заяви. За інформацією пресслужби прокуратури Миколаївської області, вони не підтвердилися.

Під час чергового судового засідання представник групи державного обвинувачення прокурор прокуратури Миколаївської області Євген Кириленко доповнив клопотання призначити перевірку за заявами підсудного. Колегія суддів Центрального районного суду, яка 6 вересня продовжувала слухання цієї кримінальної справи, має намір оголосити рішення з приводу заявленого клопотання на наступному засіданні.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Рятувальники ловили змію

У Кам'янці-Подільському рятувальники отримали сигнал тривоги. Там біля приватного помешкання виявили змію. Терміново на місце виклику прибуло чергове відділення п'ятої державної пожежно-рятувальної частини. Плазуна довжиною понад 40 сантиметрів виловили біля сходів житлового будинку та ретельно обстежили навколишню територію. Рептилій більше не було, а цей єдиний екземпляр виявився звичайним вужем. Рятувальники вивезли його за місто та відпустили на волю в лісосмугу.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

Померла жертва резонансного ДТП

Жінка, яку збив автомобілем консул візового відділу Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку Єжи Юзеф Зімни, 4 вересня померла в Ковельській центральній районній лікарні. Потерпіла так і не прийшла до тями. Медики дев'ять днів боролися за життя 27-річної Анастасії Байди, та виявилися безсилими перед жахливими травмами. У середу Анастасію поховали. Сиротами залишилися двоє її малолітніх синів.

Нагадаємо, трагедія сталася 26 серпня на в'їзді до селища Голоби близько 19-ї години, на рівній сухій автомагістралі за хорошої видимості. Швидкість руху тут обмежена до 60 кілометрів. Про надзвичайну подію «Голос України» вже розповідав у матеріалі «Польський фатум на шляхах Волині» в номері від 31 серпня. Тоді йшлося і про занепокоєння громадськості станом розслідування цієї трагедії. Користувачі інтернет-видань критично оцінюють об'єктивність проведення експертиз та інших дій правоохоронних органів. Насторожує, що минуло вже майже два тижні, а журналістам не повідомляють результатів. Тим часом у рідних і знайомих виникає багато запитань стосовно швидкості руху автомобіля консула. Заперечують вони й те, що жінка їхала назустріч, бо поверталася з кладовища, де відвідувала могилу матері. Обурює їх і поведінка консула та й усього дипломатичного представництва Республіки Польща у Луцьку, які так і не поцікавилися станом потерпілої, не запропонували жодної допомоги. Якби, не дай Боже, така трагедія сталася в Польщі, переконані люди, там би на ноги стала вся держава. А в нас навіть адвокат перестав відповідати на телефонні дзвінки родичів загиблої. Поки що запитань надто багато. Ми будемо повідомляти читачам про розслідування цієї резонансної справи.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Формують державні та регіональні ресурси

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Чи виконують господарства форвардні контракти?

— Станом на 5 вересня на сертифіковані склади згідно з форвардними угодами Аграрному фонду переоформлено і завезено майже 33 тисячі тонн збіжжя. Це 75 відсотків обсягу, який передбачено у форвардних контрактах. Заготівля зерна триває.

— Чи заповнили обласні засіки?

— Потреба краю у продовольчому зерні на 2012-2013 маркетинговий рік — 176 тисяч тонн, у тому числі тримісячний незнижуваний запас — 44 тисячі тонн. Станом на 5 вересня для потреб регіону заготовлено 29,7 тисячі тонн збіжжя — 68 відсотків до тримісячної потреби. Заготівлю здійснюють три підприємства області власним обіговим коштом. Залучено кредитні ресурси, а також сільгосппідприємства, які мають млини та міні-пекарні і є виробниками зерна.

На Рівненщині діє Програма забезпечення області продовольчим зерном. Відповідно до неї нинішнього року в обласному бюджеті передбачено 150 тисяч гривень на часткове відшкодування борошномельним підприємствам кредитних ставок за кредитами комерційних банків, використаними на закупівлю продовольчого зерна для потреб регіону.

Записала Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ФОТОФАКТ

Жінки похилого віку вибирають овочі в першому в Київській області еко-магазині продовольчих товарів, які виробляють на базі Кагарлицької виправної колонії №115.

Фото УНІАН.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...300–тисячне запорізьке Правобережжя живе з аварійним колектором

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Якщо процес триватиме ще якийсь час, то стоки із двох районів, де мешкають близько 300 тисяч людей, ринуть до балки під насип залізниці в село Бабурка, а далі вже нічого не завадить їм потрапити до Старого Дніпра. Цей рукав річки, що омиває острів Хортицю від правого берега, впадає в Каховське водосховище. Воно зрошує велетенські площі не лише запорізького, а й херсонського та кримського степу, а головне — слугує джерелом питної води для мільйонів людей із кількох регіонів України. Під час виїзної наради за участю запорізького міського голови Олександра Сіна з'ясувалося, що ціна питання, тобто ремонту, — 17 мільйонів гривень. Роботи треба починати вже нині, тому тендер, зняття коштів Екологічного фонду з інших міських програм і власне ремонт колектора здійснюватимуть паралельно. Головне — встигнути до початку холодів.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

...платили за лояльність

Прокуратура Рівненської області порушила кримінальну справу проти колишнього начальника ізолятора тимчасового тримання одного з райвідділів УМВС України в області, капітана міліції за фактом зловживання службовим становищем за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 364 Кримінального кодексу України. Капітан за хабарі не відправив до ізолятора одинадцятьох громадян, до яких за порушення правил дорожнього руху було застосовано адміністративний арешт. Більше того, на підставі виданих установою довідок із неправдивими даними про відбуття порушниками адміністративного арешту працівники служби ДАІ повернули цим громадянам посвідчення водія.

Вл.інф.

...сподіваються на сотні тисяч робочих місць

Новий закон «Про зайнятість населення», ухвалений днями парламентом, дасть змогу створити сотні тисяч робочих місць для всіх, хто прагне працювати. У цьому переконаний віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики Сергій Тігіпко, який і ініціював цей законопроект.

Не так давно йшлося про мільйон робочих місць, але дива не сталося. Бо не можна створити їх штучно. Для пожвавлення ринку праці необхідний запит економіки. На жаль, в умовах кризи потреба в кадрах зменшується.

Цього разу проблему хочуть розв'язати за рахунок роботодавців, заохотивши їх за працевлаштування інвалідів, людей передпенсійного віку і тих, хто шукає першу роботу, звільненням на рік від сплати єдиного соцвнеску.

І в молодих громадян, котрі тільки починають трудовий шлях, відтепер з'явиться надія, що їм не відмовлять. Не секрет, улаштуватися на першу роботу без досвіду й навичок складно. Але відтепер роботодавцям дякуватимуть за поблажливість до майбутніх фахівців. А ті у свою чергу, проходячи виробничу практику, одержать запис у трудовій книжці. Щоправда, можливо, без грошей. За набуття безцінного досвіду їм дозволено не платити.

— Сенсу в цьому я не бачу, — коментує «Голосу України» експерт Фонду соціальної безпеки Юрій Гаврилечко. — Припустимо, поставлять відмітку в трудовій книжці. Але за відсутності зарплати жодні відрахування в соцфонди не підуть, і на виробничий стаж цей запис ніяк не вплине.

Ольга ВІТЕР.

Генсек Ради Європи в понеділок планує зустрітися з Віктором Януковичем (УНІАН)

Садово–городні пристрасті

Останнім часом у кінематографі прослідковується тенденція: дедалі частіше режисери беруться за осучаснення радянських стрічок. То новий «Службовий роман» віднімуть, то про «Іронію долі» ще раз розкажуть... Між тим, сюжети для таких римейків підкидає і саме життя. Минуло понад 30 років відколи наша читачка Людмила Іванівна Волчанська та її чоловік уперше побачили стрічку Рязанова «Гараж». Тоді вона й не здогадувалася, що їй доведеться приміряти на себе роль однієї із головних героїнь цього фільму...

Старий сюжет на новий лад

Отож сюжет розгортається у селі Підгірці Обухівського району Київської області. 1990 року тут було створено садівницьке товариство «Галявинка». У його користування передали земельну ділянку, частину з якої, згідно із генпланом, віддали для садово-городніх робіт, частину залишили як землі загального користування. Тоді у планах молодих садівників було зведення на спільних метрах квадратних магазину, офіса для голови товариства, організація ярмарку, побудова автомобільної стоянки...

Та з роками площа земель загального користування зменшувалась. Зрештою від неї лишився один-єдиний клаптик. На ньому поставили сторожку для голови правління, в якій він приймав членські внески.

Сьогодні ж навіть ця ділянка — у приватній власності. Одного дня члени товариства прокинулись і побачили, що цю землю огороджують. Тоді й дізналися, що вже кілька років вони мають нову сусідку.

— До весни 2010 року ми користувалися цією ділянкою як землею загального користування. Її ніхто не обробляв, ніхто на неї не претендував. Там стояла будка, де ми платили членські внески. Це була наша остання земля, а її забирають, — скаржиться Людмила Іванівна.

Небайдужі зібралися гуртом і пішли шукати правди до голови товариства. Той, мовляв, спочатку також, начебто, не зрозумів: хто та чому землю загального користування огороджує. Писав навіть листа у київську обласну спілку садівницьких товариств і масивів із проханням допомогти. Далі — цитата:

«...Приватизували декілька соток землі загального користування с/т «Галявинка», ми дізнались про це, коли приїхали працівники та почали закопувати стовпи на межі ділянки. Дозволу на виділення нашої землі я не давав, зі слів попереднього голови, він також його не давав, нічого про ці дії ні члени правління, ні члени товариства не знають. Зі зверненнями про виділення землі до нас ніхто не звертався...». Дата — 17 квітня 2010 року, підпис — голова правління с/т «Галявинка» С.В. Гордієнко, печатка...

Тоді, пригадує наша читачка, здавалося, що питання знято. Однією силою члени товариства, разом із його правлінням та головою, йдуть до суду, виграють справу, святкують перемогу. Але сталося усе не так...

Не знав, не знав, та й згадав

Невдовзі голова від своїх слів відмовився. «Згадав», що нова власниця ділянки таки справді є членом товариства, уже не один рік користується землею тощо. Відтак нашим читачам довелося діяти самотужки. Подали до суду, щоб той скасував право власності на спірну земельну ділянку.

— У ході розгляду спливли цікаві документи. З'явилася довідка, яка начебто підтверджує членство в нашому товаристві власниці цієї ділянки. Тоді ж звідкілясь з'явилась копія витягу з протоколу засідання правління СТ «Галявинка», на якому наче й було розглянуто заяву про вступ в члени товариства громадянки Б., і за результатами голосування її було прийнято. Але мій чоловік саме у той період (з 2004 по 2011 роки) був членом правління товариства. Тим не менш, про прийняття нового члена та надання йому дозволу на приватизацію земельної ділянки нічого не знав і навіть не чув. Крім того, є ще один дивний нюанс: на цьому витягу стоїть печатка, яка уже два роки як мала б бути знищена. Ми вимагатимемо від прокуратури порушити справу про фальсифікацію документа, — каже Людмила Іванівна.

Тепер паралельно наші читачі судяться і з правлінням товариства. Переконані, всі перераховані документи — підробка, і були видані уже заднім числом. Сподіваються, підтвердять це і служителі Феміди. І в судовому порядку визнають незаконним рішення про зарахування до складу товариства нової сусідки. А отже, на цих підставах можна буде оскаржити і сам процес приватизації ділянки.

Між тим садівники переконують: насправді головним винуватцем беззаконня є навіть не голова правління, а один із членів товариства — громадянин Г. Буцімто, нова сусідка — подруга його товариша. І саме він «організував» їй усі довідки. Звичайно, без документального підтвердження — це лише здогадки. Але ж і диму без вогню, як відомо, не буває.

Тим часом, ми вирішили поспілкуватися із головою правління товариства. У телефонній розмові він запевнив: власниця спірної ділянки таки є членом товариства. До неї, мовляв, питань немає. Натомість, не розуміє він поведінки наших читачів, які «уже втомили усіх своїми судами». Припускає, що така активність пов'язана з тим, що вони і самі на ту ділянку око поклали. Мовляв, і трактор там свій ставили, і вантажівку... Коротше кажучи, як справжній суддя, розповів чимало подробиць із життя наших читачів, у кращих традиціях «Кайдашевої сім'ї». Та про лист із закликом про допомогу він, як з'ясувалося, також пам'ятає:

— Так, цей лист був. Але це все було з самого початку, щойно я обійняв цю посаду. Жодних документів на той час у мене не було. А коли пішли всі ці судові розгляди, тоді воно все з'ясувалось: було засідання правління, було рішення, було видано документи... Я не знаю, що вони вам розповіли, але уже є рішення багатьох судів, які встановили, що їхніх інтересів порушено не було. Чого вони хочуть і навіщо звернулися до вас?..

Відповідь на це питання має Людмила В.: «Ми хочемо, щоб нам — громаді — повернули нашу землю. І ми самі, усі разом, будемо вирішувати, що з нею робити. Поставимо там магазини, будиночок для голови і скарбника. Не для цих, що зараз, а для інших...».

Щоправда, довести юридично порушення своїх прав поки що не вдається. Усі рішення судів — не на користь читачів. У матеріалах справи є купа документів, які підтверджують, що нова сусідка — повноправний член садового товариства і законна власниця земельної ділянки. (Принаймні доки не доведено, що всі довідки — підроблені.) Так, приміром, 2009 року начебто самі ж члени товариства написали листа в подяку своїй новій сусідці за здійснення робіт з реконструкції електромереж. Просто дивно, чому ж тоді за півроку, коли вона почала огороджувати свою ділянку, багато хто, навіть новообраний голова правління товариства, не впізнав свого доброчинця? І таких дивин у цьому конфлікті чимало. Наші читачі скаржаться: правоохоронні органи і суди помічати ці невідповідності просто не хочуть.

Та зрозуміти можна і їх. Цей конфлікт членів садового товариства розділив їх на гуртки за інтересами. Знайшлися люди, які навіть у суді підтвердили, мовляв, рішення правління про прийняття у члени нової сусідки затверджувалось на загальних зборах... Усе звелося до банальних сусідських війн, коли один звинувачує іншого у брехні, а хто із них каже правду — лише Богові відомо...

Рязановський «Гараж» закінчився своєрідним хепіендом. Прості члени кооперативу об'єдналися і, грубо кажучи, відібрали гаражі у тих, хто не мав на них права. Чим закінчиться ця історія — покаже час. Крапку в справі має поставити суд. І покарати винних, якщо не за привласнення землі, то за брехню під присягою. Бо із двох можливо тільки одне: або нову сусідку громада приймала у члени — або ні... Третього тут не дано.

Тетяна СУВОРОВА.

Колаж Дмитра ЛЕВОШКА.

То де ж похована Софія Потоцька?

ОСТРІВЦІ ЗАБУТОЇ ІСТОРІЇ

Дендропарк «Софіївка» в Умані вже давно став українською туристичною Меккою і не потребує додаткової реклами. Відомий російський мандрівник Іван Михайлович Долгорукий, відвідавши цей парк ще 1810 року, писав: «Якщо ви хочете мати правдиве уявлення про те, що зазвичай називають Єлисейськими полями, земним раєм, прийдіть у «Софіївку» і подивуйтесь в ній генію творчому. Там природа і мистецтво, поєднуючи всі сили свої, створили пречудову картину. Яка гармонійна злагода в дивовижному злитті їх взаємних робіт! Ніщо не може зрівнятися з тим, що тут бачиш: все зачаровує, захоплює. Не думайте, одначе, щоб я хотів представити вам красу надуману. Сад цей — один із щасливих і неодмінних наслідків мистецтва людського...»

Відколи у «Софіївці» побував князь Долгорукий, минуло понад двісті років, а підписатися й досі можна під кожним його словом. Утім, у цій рубриці ми не розповідаємо про відомі пам'ятки історії, природи чи архітектури. Мова йтиме не про прославлений дендропарк, а про долю жінки, у подарунок якій його було створено. Ім'я Софії Потоцької, дружини казково багатого володаря Поділля Станіслава Потоцького, згадується під час кожної екскурсії. Інакше й не вдасться пояснити, чому біля озера стоїть недопалена свіча, навіщо створили підземну річку Стікс, острів кохання та багато інших місць. Усі вони тісно пов'язані з життям загадкової гречанки, яка свого часу зуміла заволодіти серцями найвпливовіших й найбагатших чоловіків Європи.

Біографія Софії Потоцької — це справжній ребус для дослідника. Про те, звідки вона з'явилася, яким чином жінка без роду і племені зуміла вийти заміж за сина коменданта Кам'янецької фортеці Юзефа Вітте, а потім — за графа Станіслава Потоцького, стати коханкою польського короля Станіслава Августа Понятовського, князя Григорія Потьомкіна (і це далеко не повний список), досі невідомо. Одні вважають її повією, шпигункою та авантюристкою, яка досягала мети завдяки вроді та шарму, інші — святою, яка стала заручницею правил тогочасного світу. Правда, напевне, лежить десь посередині. Істинним залишається факт — графиня Потоцька була непересічною постаттю, яка заслуговує на гідну пам'ять. З цим нібито ніхто й не сперечається, проте відповідаючи на запитання, де вона похована, дослідники розводять руками. Й не через те, що не знають де це місце, а через те, що соромно про таке розповідати.

Смерть Софії Потоцької була не менш загадковою, ніж її життя. Не стало графині 24 листопада 1822 року в Берліні. Поховати себе вона заповідала в Умані. Везти покійницю з Берліна до Умані було небезпечно — на кордоні Російської імперії тіло могли не пропустити. Тоді донька графині Ольга одягнула покійницю у яскраву сукню, вклала у руки букет та віяло й так у кареті зуміла провезти тіло Софії аж до рідних місць.

Поховання графині Потоцької досить яскраво описує Павло Ханіїв у романі, що ґрунтується на архівних документах, «Тричі продана»: «Під мідний благовіст церковних дзвонів вирину́ла з Паланки на степову дорогу похоронна процесія. Попереду несли хреста, хоругви і 53 величезні, наче голоблі, воскові свічки — стільки, скільки років прожила на світі небіжчиця. Залитою мерехтливим світлом дорогою повільно котився різьблений із дуба катафалк, запряжений шестериком білих кобилиць під чорними, гаптованими сріблом покривалами. На катафалку спалахує відблисками полум'я від свічок цинкова труна. В ній лежить залите бджолиним медом тіло графині. Так, щоб зберегти від тління, везли колись легіонери останки свого полководця Олександра Македонського».

Поховали Софію в Успенському соборі. Невдовзі, як пише Павло Ханіїв, в Умані стався землетрус з грозою. Блискавка вдарила у собор, камінь над могилою чи то через блискавку, чи через землетрус, розколовся. Люди вирішили, що це — кара Божа й викинули останки Софії з собору. Тоді її діти та рідні, побоюючись народного гніву, перепоховали їх у родинній церкві у містечку Тальне. Робили це швидко, уночі, вже без пишних процесій.

У радянські часи тальнівську церкву перепрофілювали на хлібокомбінат. Дослідник життя Софії Потоцької у Тальному Андрій Поліщук показав, що залишилося від колись культової споруди, яка й досі належить підприємству. За його словами, під однією з колон колишньої церкви покоїться прах Софії Потоцької. Однак, під якою саме дослідник вказувати не хоче. «Я знаю, що є думки про перепоховання Потоцької ще раз в Умані. Але вважаю, що вона має лишатися тут. Потрібно відродити церкву й поховати у ній останки Софії та тих її рідних, які жили у нашому місті», — пояснює Андрій Поліщук. До речі, біля замку Шувалова досі лежать надгробні плити колишніх володарів цього маєтку, які були родичами Софії **(на знімку)**. У Тальному жили донька графині Ольга та внучка Софія з родинами.

Сьогодні ім'я прославленої гречанки може привернути увагу туристів, вважає пан Поліщук. Відвідавши відомий дендропарк, вони матимуть нагоду продовжити на пару десятків кілометрів свою екскурсію і побачити ще й могилу Софії Потоцької, мисливський замок Шувалова та інші цікаві місця Тального, сподівається дослідник. Поки ж навіть потрапити до місця поховання Софії Потоцької можна, лише попросивши дозволу в охоронців. Окрім того, туристичний маршрут навколо Софіївки можна продовжити ще й палацом Даховських у селі Леськове, який також розташований поблизу Умані. Але й ця пам'ятка, як вже писав «Голос України», на замку. Палац перебуває у власності Міністерства оборони й туристам туди вхід заборонено. Шкода, що у такий спосіб ми втрачаємо і свою історію, і можливість розвивати туристичний бізнес.

Тетяна ПАСОВА.

Фото автора.

Графиня Потоцька була непересічною постаттю, яка заслуговує на гідну пам'ять

Перевертні в погонах викрадали і вбивали людей

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Від правоохоронців продовжують страждати люди. Цього разу надзвичайна ситуація трапилася в Херсоні. Так, у суді Суворовського району завершився гучний процес одразу над трьома офіцерами міліції, котрі винайшли дуже оригінальний спосіб боротьби зі злочинністю.

Лише за кілька місяців до того призначені дільничними інспекторами міліції, двоє лейтенантів та старший лейтенант швидко домовилися про те, як спільно «розкриватимуть злочини». Привівши до райвідділу раніше судимого городянина, вони віддали йому пакунок із вилученими в когось раніше 1,7 г канабісу (марихуани) та висунули умову: або ти віддаєш пакунок комусь із приятелів, або сам повертаєшся до в'язниці за зберігання наркотиків.

Шантажований чоловік перелякався, бо знову опинитися за гратами не хотів. Він узяв пакунок і вручив його знайомому працівнику рекламного агентства, котрий саме монтував рекламний банер на бульварі Мирному — за кілька кварталів від Суворовського райвідділу міліції. Той навіть не зрозумів, що всередині згортка, але часу зреагувати йому не дали. Дільничні йшли назирці за своїм «агентом» і одразу після передачі марихуани вилучили її та склали на свою жертву протокол, зазначивши у ньому, що затриманий придбав наркотики у невстановленої особи на Кіндійському шосе та зберігав «для особистого вживання». А раніше судимого посередника відпустили, вручивши йому п'ятдесят гривень «преміальних».

Так би дільничні і записали собі у послужний список чергове досягнення у протиборстві з наркобізнесом, але колишнього в'язня совість заїла. Він не хотів ламати долю ні в чому не винного хлопця, котрого до того добре знав. Тому він пішов до прокуратури і написав заяву про явку з повинною. Після цього фальшивий протокол вилучили, а дільничних притягли до кримінальної відповідальності. На процесі вони винними себе не визнавали, але свідки та поняті, хоча на них і намагалися чинити тиск для «коригування» свідчень, детально розповіли про обставини «затримання наркомана», і Суворовський райсуд визнав, що доказів у справі достатньо. Винахідливих дільничних інспекторів позбавили офіцерських звань та засудили: двох — до п'яти років шести місяців, одного — до шести років позбавлення волі, заборонивши усій трійці після звільнення обіймати посади у правоохоронних органах.

За інформацією правозахисників, таких випадків — сотні кожного року. Мовляв, насильницькі дії з боку вартових порядку стали мало не системою. Катування залишається нині поширеним способом їх роботи. Підтвердженням цих слів став випадок на Одещині. Там на міліціонерів-садистів очікує покарання. Головне управління МВС України в Одеській області офіційно підтвердило факт катування чотирма працівниками міліції 20-річного хлопця. Йдеться про міліціонерів, які проходили службу в райвідділі «Ланжерон» Приморського РУВС міста Одеси. Вартові порядку жорстоко били громадянина М., якого затримали за підозрою у крадіжці. Після катувань затриманий намагався вчинити самогубство. Однак його врятували і госпіталізували для надання допомоги.

Чотирьох офіцерів міліції звільнили із органів внутрішніх справ, трьох із них притягнули до адміністративної відповідальності.

Надзвичайна ситуація трапилася і на Чернігівщині. Жителька села Бондарівка Сосницького району Наталія стверджує, що її побили правоохоронці. «Міліціонери увійшли до хати, повитягали всі речі з шаф та дивана, перевернули все під плач дітей. Вони звинувачують мене у крадіжці», — зазначила жінка.

У цьому злочині підозрюють і 56-річну родичку Наталії Ольгу. Жінку тримали у РУВС декілька годин. Нічого не добившись, відпустили близько восьмої вечора, коли автобуси до села вже не ходили.

А у столиці правоохоронці пішли ще далі — викрадали і вбивали людей. За інформацією прокуратури міста Києва, під час розслідування кримінальної справи, яку вони порушили у липні за фактом вбивства місцевої мешканки, отримано докази провини обвинувачених у викраденні та вбивстві ще двох киян похилого віку з метою заволодіння їх житлом (ч. 2 ст. 115 КК України — умисне вбивство, ч. 3 ст. 146 КК України — незаконне позбавлення волі або викрадення людини).

За словами слідчого в особливо важливих справах прокуратури міста Києва Геннадія Рибки, тіла вбитих було знайдено слідчо-оперативною групою в лісопосадках на Київщині та у Черкаській області у місцях, вказаних обвинуваченими. До складу групи входили слідчий одного із райуправлінь столичної міліції, його однокурсник — колишній міліціонер, та особа, яку раніше вже було засуджено за шахрайство. За постановою Голосіївського районного суду м. Києва всі троє заарештовані. Досудове слідство у справі триває.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ,
Олександр ПЕКНИЙ.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

СЛУЖБА 102

Підпільні казино працювали вночі

Відразу дві зали для азартних ігор закрили правоохоронці в Житомирі за одну ніч. Там виявилося понад сорок гральних автоматів, чимало комп'ютерної техніки для віртуального казино, покерні столи тощо. Працювали такі заклади з дотриманням максимальної конспірації: у напівтемряві, за зачиненими дверима й лише для постійних перевірених клієнтів. В обох випадках під час візиту оперативників там перебували відвідувачі, які грали на гроші. Крім техніки вилучено чорну бухгалтерію. Обшуки проводились у рамках розслідування кримінальної справи, порушеної за статтею 203-2 (зайняття гральним бізнесом) КК України, фігурантами якої є два приватні підприємці.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Крадуть золото з сейфами

У райцентрі Любешів, що на півночі області, злочинці протягом двох діб обікрали два ювелірні торгові заклади. Спочатку злодії, розпилявши дужки замка, проникли у магазин «Маркет», де з ювелірного відділу викрали сейф з коштовностями на 140 тисяч гривень. Наступного ж дня в такий самий спосіб проникли в магазин «Добробут». Щоправда, цього разу злодіям не знадобилося нести із собою сейф. Виломивши його дверцята, вони прихопили золотих та срібних прикрас на суму понад 400 тисяч гривень. Судячи з усього, злочин скоїли ті самі особи.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Ще один суддя погорів на хабарі

Не встигли у Полтаві вщухнути пристрасті довкола судді Господарського суду, якого спіймали на гарячому в момент одержання хабара у 4,5 тисячі доларів, як цими днями на такій само неблагопристойній справі погорів і суддя місцевого районного суду. Цей 42-річний служитель Феміди, щоправда, виявився скромнішим: вимагав усього 5 тисяч гривень за вирішення однієї квартирної справи. До речі, гонорар він одержав у власному автомобілі просто біля приміщенням райсуду, де й був затриманий працівниками УБОЗу. Стосовно зловмисника Генеральною прокуратурою України порушено кримінальну справу за ознаками складу злочину, передбаченого ч. 3 ст. 368 (одержання хабара) КК України.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

«Я служив чесно...»

Над ранок 24 червня 1996-го у черговій частині Стаханівського міськвідділу УМВС України в Луганській області пролунав телефонний дзвінок. «У Світлодарську Донецької області під час оперативно-розшукових заходів загинув старший лейтенант міліції Анатолій Мисливой...» — донеслося зі слухавки.

Передісторією цих подій було затримання у січні 1996 року в селищі Михайлівка Перевальського району злочинної групи на чолі з її організатором Речкіним. Бандити діяли у Дебальцевому, Сєвєродонецьку та інших містах регіону. Але знешкодити одразу всіх злочинців не вдалося — частину групи оголосили у розшук.

22 червня працівникам міліції стало відомо про місцезнаходження одного з членів групи — він переховувався у садівничому товаристві «Енергетик» Вуглегірської ГРЕС на Донеччині. Наступного дня працівники Стахановського відділу карного розшуку провели рекогносцировку місцевості та спланували операцію. На затримання спорядили п'ятьох працівників, зокрема й оперуповноваженого Анатолія Мисливого.

Анатолій був другою дитиною у родині. Старша за нього на п'ять років сестра Наталя фактично виховала брата. Тому нескладно зрозуміти, ким він був для неї. Мати Анатолія й Наталі — Людмила Іванівна — працювала акушеркою у Стахановському пологовому будинку. Батько, Анатолій Кирилович, все життя віддав роботі на шахті і помер за п'ять років до загибелі сина — коли той проходив строкову службу. У простій, скромній родині зростало хлопча, якому призначено було назавжди залишитися 25-річним...

Отримавши зброю й бронежилети, о шостій годині ранку група у повному складі була на місці. Оперативники заблокували можливі шляхи втечі. Анатолій, сказавши колегам: «Я його візьму...», стрибнув у вікно. Одразу ж пролунали два постріли.

Із солдатських листів Анатолія до матері:
«...Скоро додому. До тебе, до всього рідного... Можливо, і справді є якийсь енергетичний світ, в який ми переходимо після смерті. Мені здається, людина може набагато більше, тільки для цього потрібна віра. У Любов і Доброту, у Бога й Людину. І не просто на словах...»

Бандити — а їх виявилося четверо — затягли тіло Анатолія в будинок і закрили металеві ставні. Почався справжній бій: з горища полетіли ручні гранати, від вибуху спрацювала охоронна сигналізація автомобіля, що стояв неподалік...

Поки працівники карного розшуку перегруповувалися, злочинці пішли на прорив до водоймища, розчищаючи собі дорогу автоматними чергами. Одного з бандитів — власника дачі — було поранено. Випустивши з рук уже готову до застосування гранату, він загинув від вибуху. Не змогли втекти й інші члени ОЗГ.

В Анатолія Мисливого залишився 4-річний син Святослав, характером і статурою він весь у батька. Родичі двічі, на дев'ятий і сороковий день після смерті, правили панахиду по загиблому в Старобільському жіночому монастирі. Хлопчик по-дитячому радів поїздці, уважно розглядав добрі обличчя черниць. А на похоронах не відходив від труни батька.

У Стахановському міськвідділі на сороковий день після загибелі Анатолія Мисливого було відкрито невеликий пам'ятний куточок. На стенді розкладено його камуфляжну форму, робочий блокнот з останнім записом, датованим 24 червня, листи, фотографії.

Із солдатських листів Анатолія до матері:
«...Будь спокійною, мамо, я служив чесно і відкрито. Мамо, як правильно кажуть, що з армії чекає тільки мати! Я люблю тебе. Бережи Вас Бог. З повагою, Анатолій».

Олександр СЕЛІВЕРСТОВ.
Луганська область.

Фото надане УМВС України в Луганській області.

ФОТОФАКТ

Стаціонарному посту ДАІ «Вертіївка», що у Ніжинському районі Чернігівської області, присвоїли ім'я загиблого правоохоронця Василя Кичка: представники міліції та громадськості вшанували пам'ять молодшого лейтенанта, який загинув під час затримання злочинців.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Миколаївська облрада надала російській мові статус регіональної — *Кореспондент.net*

Двісті інвалідів Рівненщини отримали візки за індивідуальним замовленням, ще півтисячі одержать їх найближчим часом, *інформує наш власкор Олександра Юркова*

Мов крізь красиву легенду

Заслужений художник України Олександра Теліженко (на знімку) відома як талановитий і самобутній фахівець з художньої вишивки та моделювання етнічного вбрання. Її дев'ятнадцять персональних виставок в Україні та за кордоном продемонстрували високий рівень сучасного українського мистецтва.

Понад 30 років Олександра Теліженко вивчала джерела українського етносу, формування нації та її культури. Зібрані та осмислені нею матеріали, власні дослідження не раз друкувалися у фаховій періодиці та наукових збірках, вона читала лекції у вузах. Підсумком багаторічної праці Олександри Василівни став вихід у світ масштабної книги «Основи національної культури».

У чудово проілюстрованому 443-сторінковому виданні автор розкриває власне бачення матеріальної та духовної суті національної культури і традиційного народного мистецтва України, еволюцію його розвитку від найдавніших часів до сьогодення.

«Дивуюся, — написав про книгу народний художник України, академік Академії мистецтв України Володимир Прядка, — як послідовно Олександра Теліженко в'яже історію тисячоліть, нанизуючи старі і новітні часи, як намисто, у струнку систему українознавства. Мало хто з учених — фахівців у своїй справі, намагався так широко поєднати історію народу в одне ціле. Через свою працю автор провела читача, мов крізь красиву легенду».

Схвальні оцінки «Основ національної культури» пролунали також на презентації видання у Черкасах, фахових колах Києва та Львова. «Стиль книги епічний, ясний, — зазначив, зокрема, доктор мистецтвознавства Володимир Овсійчук, — презентує автора як людину сміливу, патріота, що дбає про знання народу, якому розкриває його минуле у такому широкому масштабі, як ніколи досі». Усі, хто ознайомився з роботою Олександри Теліженко, попри дискусійні моменти, сходяться в одному: книга стане помічником для усіх, хто вивчатиме матеріальну і духовну культуру української нації.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Фото Тараса ТЕЛІЖЕНКА.

Титульна сторінка «Основ національної культури».

Наш художник став кращим у номінації «Карикатура»

Кожна країна має свою столицю. Однією з головних столиць країни за назвою Світова Карикатура можна по праву вважати бразильське місто Пірасікаба. Тому що тут уже 39 років проводять одну з найвідоміших у світі Міжнародних гумористичних виставок. Де ж представники Книги рекордів Гіннеса? 2012 року в рамках міжнародного фестивалю в Пірасікабі відкрили майже одночасно 26 виставок мальованого гумору! На них було представлено політичні карикатури, гумористичну графіку, комікси та шаржі провідних художників світу. Але річ не лише в кількості виставок. Високий художній рівень робіт, представлених на них, вражає. Особливо можна виділити майстерність бразильських і зарубіжних художників, що спеціалізуються на шаржах. Бурлеск, буйство фантазії, барвиста ексцентрика, любов і ненависть, іронія та гумор буквально вихлюпуються на глядачів із творів художників. А крім того, кількість посмішок на душу населення Пірасікаби зашкалює. Особливо під час проведення фестивалю.

Це про глядачів. А за лаштунками фестивалю між собою спілкувалися художники, бразильські і зарубіжні (аргентинка, італійка та українець). Спілкування являло собою коктейль із кайпарильї, кави, традиційних для Бразилії обіймів із дворазовими поцілунками і, звісно ж, обміну професійними секретами.

На фестивалі була представлена також українська карикатура. Численні бразильські глядачі змогли оцінити роботи тридцяти українських авторів із 12 міст. Українська карикатура мала великий успіх.

На закінчення журі огололосило результати міжнародного конкурсу. Гранпрі та перше місце в номінації «Шарж» було присуджено бразильському художникові Бруно Хамзагісу де Карвальо. У номінації «Карикатура» переміг український художник **Олексій Кустовський — заступник завідувача відділу ілюстрацій газети «Голос України»**. Можна від душі привітати колегу з перемогою в такому престижному міжнародному конкурсі.

Організація і проведення фестивалю мальованого гумору в місті Пірасікаба заслуговує найвищої оцінки. Хочеться побажати його організаторам подальших творчих зльотів і відкриттів новаторських обріїв.

Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ

(з міста Пірасікаба, Бразилія).

Фото з виставки української карикатури. Малюнок переможця в номінації «Карикатура».

«Привіт, вороно! Долетіла?!»

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Тяжіння Вітчизни

— Свою другу освіту я здобувала в Бремені, — розповідає про себе кам'янчанка Людмила Лиськова. — Закінчила факультет міжнародного права. Коли вирішила повернутися в Україну, мені казали: «Може, передумаєш?!» Саме була помаранчева революція. Я могла б і далі безбідно жити за кордоном, але...

Миловида жінка з великими виразними очима змовкає, хоч вельми балакуча. І це мовчання зрозуміле. Як багатьох співвітчизників, котрі не можуть жити на чужині — в розлуці з Україною, її вабило додому тяжіння Вітчизни, дочірній обов'язок перед рідною землею, прагнення служити їй і більше нікому. Багатьом воно зрозуміле й без слів.

«За мене молилися десятки тисяч незнайомців»

— Я об'їхала пів-Європи, і ніколи не потрапляла в дорожні пригоди, — веде далі Людмила, — і треба ж, щоб мені вдома, в Кам'янці, біля водолікарні трапилась ота маршрутка... Нейрохірург Дмитро Васильянов буквально склав мене заново. А ще я вижила завдяки молитві. Не тільки в храмі, парафіянкою якого є багато років, — церкві святого Йосафата, а й усюди, навіть у Європі, де є отці-редемптористи, за моє здоров'я цілих півтора року, ставши навколішки, молилися десятки тисяч людей. Коли я змогла своїми ногами нарешті дійти на службу в церкву, ні я, ні всі, хто був тоді тут, не стримали сліз.

Дай руку, «Знайко»!

На рахунку Людмили Лиськової — десятки добрих справ. От хоча б проект «Знайко». Її громадська організація «Інвестиції в майбутнє» отримала на реалізацію ідеї грант міжнародного фонду. Коштів вистачило на деякий час. Людмила та її однодумці тепер фінансують проект із власних кишень. Суть його — розвиток творчого потенціалу та соціальних навичок у дітей від півтора року до семи, сприяння максимальному розвитку малюків, позитивний морально-психологічний атмосфері в сім'ях. «Знайко» став переможцем у конкурсі дошкільних освітніх технологій в Україні ще 2005 року. Але вже невдовзі йому довелося шукати дах над головою. Отак у нас і губиться все найкраще. На щастя, «Знайко» нині оселився у міській школі №17. «Дирекція ще й підтримує нас», — каже пані Людмила і знайомить з Ольгою Гаврилюк, керівником проекту. У неї фах — «Початкове навчання та музичне виховання». Учасниками проекту є педагоги, вихователі, дитячі психологи, логопеди та дефектологи з досвідом роботи з дітьми, а також науковці. Кожен із них має основну роботу, але не ніхто не полишає започаткованої справи.

Більше того, створили ще кілька проектів, які досить популярні. Ось, до прикладу, «Феміда» — правовий усеобуч для дітей, який дає їм уявлення про їхні права. «...У дуже гарному лісі стало сумно, бо тут оселилося зле Свавілля, яке не дозволяло лелекам проносити новонароджених, важчих за три кілограми. «Нестандартних» позбавляли права на життя. І все ж лелеки перехитрили чудовисько та подарували ведмежій родині двох пампухастих малюків. За законами, встановленими Свавіллям, всіх дівчаток мали називати Гафійками, а всіх хлопчиків — Потапчиками. «Але ми звемося по-різному! Ми маємо на це право! І ведмежата — теж!» — гукають діти. Урешті-решт клишоногі отримали унікальні імена — Феміда та Закон». Із казки починається розуміння юними громадянами того, що кожен із них на землі — людина і всі мають рівні права. Навчання супроводжується «мультнарізкою», яку вигадали друзі Людмили. Дітям не нав'язують нічого, лише підштовхують їх до мислення, пошуку рішень. Дітлахам, які гостро потребують батьківської уваги, «Інвестиції» допомагають і матеріально. Традиційно їздять до інтернатів, підопічних запрошують до міста на гостину, а на Міжнародний день захисту дітей влаштовують велике свято на території історичної пам'ятки Руська брама. З ангелом Валерієм Свередою, слайд-шоу від Вадима Якуша, духмяними булочками від «Пишної здоби» Андрія Нагорняка, казковим татуажем, що легко змивається, від Василя Підгорняка та його дружини...

Одягни на щастя вишиванку

Людмила розповідає веселу історію про ворону, якій услід за лебедями заманулося в теплі краї. Долетіла напівжива. Порівнює себе з нею: вона теж береться іноді за щось майже нереальне. У молодості Людмила бачила себе сценічним візажистом, дизайнером: «Мала роботу в училищі культури, навчалася в інституті. У 1994 році презентувала власну студію дизайну «LyuDo». Додавало наснаги, коли на конкурсах краси дівчата перемагали в наших сукнях та аксесуарах. Мої колеги тепер творять у різних куточках світу. Едуард Влад — у німецькому Тюбінгені, Сергій Халабуда в Харкові... Але стабільно є з десяток майстрів, котрі володіють ремеслами плетіння, шиття бісером, різноманітної вишивки, в тому числі й золотом, батіка тощо. Приживаються в «LyuDo» ті, хто не обмежується чимось одним, а із захватом проникає в нові таємниці давніх майстрів».

Студія створила костюми для дитячої народної капели «Журавлик», стала співавтором кількох фестивалів — «Ретрофест», «Порта Темпоріс», інших. Виготовили й серію хоругов, є задум пошити найбільшу в Україні хоругву, для якої черниці Чортківського монастиря мають вишити образ Богоматері. Для рекорду Людмила обрала рідний край своєї неньки, Борщівщину.

Дев'ятого вересня пані Людмила обіцяє одразу п'ять рекордів, які мають стати надбанням Книги Гіннеса. Коли ідея тільки зажевріла, поїхала до Надії Адамовської в Борщів. «Хочу створити найбільшу вишиванку. Ти зі мною?» — запитала. Майстрині попросилися на прийом до голови Борщівської райдержадміністрації Ярослава Верхоли. Підтримала її і завідділу культури Ольга Журавінська. «Вона подала ідею: сорочку не розтягувати, а одягнути на найвищу мотанку, — каже пані Людмила. — Консультував нас скульптор Богдан Фурда, а простий сільський тесля, брат Надії Володимир Овчинников, узявся виготовити каркас. 13-метрову фігуру встановлять у центрі Борщева, де вируватиме фестиваль вишиванок. Подивитися на неї приїдуть навіть українці з Росії». Людмила вже презентувала в Кам'янці 120-метрову вишиту доріжку, що прикрасить цю сорочку. А ще будуть найбільші плахта, ткана крайка від Марійки Фурди, хустина. Уже цієї середи мотанку-берегиню перевезли з цеху на площу.

Пані Людмила каже, що приблизно 30 тисяч кам'янчан мають коріння в Західній Україні, зокрема, в тому ж Борщівському районі. Раніше Борщів проводив фестиваль борщу, а вишиванки були якось збоку. Тож разом із «шалено творчими» людьми, яких Лиськова збирає навколо себе, де б не була: Надією Адамовською, Василем Чубаком, Кристофом Гжимським, Віктором Лиськовим, вона взялася повернути вишиванку на чільне місце, яке вона посідала в минулі часи.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото Лілії ПЕТРУК.

Людмила Лиськова закохана в борщівську вишивку.

Підсумком багаторічної праці Олександри Теліженко став вихід у світ масштабної книги «Основи національної культури»

Африко, Африко...

«Якщо ти любив жінку, ти був щасливий. Але, якщо любив країну, ти був щасливіший вдвічі...
А я люблю Африку! Тільки за те, що вона переконливо свідчить, як швидко дряхліють материки з нашою появою».

Ернест ХЕМІНГУЕЙ (*«Зелені узгір'я Африки»*).

Телебачення демонструє прекрасні анімалістичні фільми Бі-Бі-Сі, зняті прихованою кінокамерою в Серенгеті, в кратері згаслого вулкана Нгоро-Нгоро на горі Кіліманджаро, в Кенії та екваторіальній Африці про життя і полювання лев'ячих прайдів. А також інших представників родини котячих. Спочатку, витягуючись в струнку, летить в повітрі, не торкаючись землі, за прудкою, мов вітер, антилопою плямистий звір, схожий на блискавку. А за кадром рівний і спокійний голос повідомляє: «Гепард — найшвидший у світі хижак — під час нападу розвиває швидкість до 130 кілометрів на годину».

Цієї фрази в екранному часі саме й вистачить гепардові, щоб одним-єдиним непомітним рухом вбити і кинути в траву, немов викручену ганчірку, розтерзаний труп граційної й безмежно красивої, мить тому живої антилопи! Наче це й не вона щойно летіла нажахана, рятуючись від нього. Видовище прекрасне і безмірно жорстоке! Закон природи? Сильний вбиває слабшого, щоб самому жити, пожираючи беззахисних? Хто ж їх створив саме такими? Бог? Диявол? Чи природа? І це ще виразно екстраполюється з тваринного — в людський світ!

Ще жахливіший, але вже огидний і одворотний сюжет покажуть вслід за цим «граційним» вбивством. Зграя мерзенних гієн обере з величезного табуна рогатих та сильних антилоп-гну окрему з них, схожу на тих биків, яких убивають на аренах Памплони й Мадрида знамениті матадори, розважаючи багату публіку. Така антилопа не під силу одній гієні. Може взяти її на роги й заколоти. Тому гієни нападають на обрану жертву зграєю. А що не здатні вгнатися за бистрою, мов вітер, антилопою-гну на коротких і кривих своїх ногах, то, вилучивши з табуна, оточують зграєю і ганяють її навперейми до повного знесилення. А потім, як тільки вона охляне, кидаються на неї ззаду, виснуть на ній і живцем рвуть і жеруть її на бігу, ще з живої виривають страшними іклами шматки м'язів, шматують нутрощі, навіть розгризають кістки, коли вона впаде.

Брудні й кошлаті, гієни справляють видовище бридке, огидне, до спазм у шлунку і блювоти. Особливо вражають крупним планом зняті вирячені очі та викривлена жахом і стражданням морда антилопи-гну і закинута на спину її голова з безпомічними рогами.

Чи не отак само жеруть і терзають нещасну Україну рвачі-олігархи й чиновницька зграя? А також багаті — бідних, жорстокі й нахабні — скромних, чесних і працелюбних?

«Еге-гей! Люди! Невже ви так само ненажерливі, жорстокі й нахабні, як гієни?!»

Але гукати марно. Який дурень визнає себе гієною? Всі — «законослухняні», «чесні». Кому ж хочеться визнати свою приховану суть? Погляньте на наших мільярдерів, мільйонерів, банкірів, бізнесменів, депутатів Верховної Ради, членів уряду, міністрів, державних службовців. Іконостас! Усі — «святі», «скромні», «порядні»! І найменший з них отримує зарплату 16 — 20 тисяч гривень на місяць! А я, вбитий при штурмі Берліна 28 квітня і воскреслий під наметом медсанбату тільки 9 травня 1945 року, в День Перемоги, тепер «ощасливлений» незалежною ненькою Україною пенсією 1480 гривень на місяць.

Ніколи нікому про це не нагадую, але, побачивши, як шматує і живцем пожирає зграя гієн нещасну антилопу-гну, чомусь згадаю саме тієї миті оцю жебрацьку пенсію, з якою доживаю віку в самотині. Подумається: « А може, й мене поїдом їдять на старість за мої рани, за мої труди і працю, за мою кров, пролиту в Берліні на Фрідріхштрассе? Чому мої колеги, що прорвуться в депутати з диких мітингів шалених 90-х, отримують оті 20 тисяч гривень? Ще й «допомогу на лікування та відпочинок» беруть стільки ж щороку перед кожною відпусткою. А я жебракую. Що це за порядки в нашій Соборній та Незалежній? Кому вона — ненька? А кому — зла мачуха? Хіба ж це «В своїй хаті своя правда?» — як писав Шевченко, мріючи про Вільну Незалежну Україну?!»

Оце згадається асоціативно під враженням пожирання гієнами нещасної антилопи своє особисте, про що, може, й не варто згадувати. А скільки ж людей зазнають набагато прикріших несправедливостей, ніж я? Особливо ті, що риються в контейнерах із сміттям і покидьками, шукаючи собі поживу! А ми робимо вигляд, що таких нещасних у нас немає. Чи й справді не помічаємо, як вони бідують? Заплющуємо очі, щоб совість не мучила, якщо вона є? Так зручніше й спокійніше жити, розкошуючи і не помічаючи чужих страждань, утисків, бідності чужої і чужих бід? Мудрі з давніх-давен твердять, що не може бути щасливою жодна людина, коли поряд страждають єдиноплемінники, співгромадяни, сучасники. Але хто й коли слухав мудреців та робив висновки з їхніх порад? Їх і не слухають, і охоче забувають, мов опале торішнє листя.

У всі часи безсмертний тільки обиватель, який сьогодні сидить на покуті й мовчить, тихцем будуючи своє манюнє, але таке спокійне й зручне щастячко. Він усе стерпить, все переживе і лишиться незворушним, хоч гармати коти! Аж доки самого не допече.

Але, хоч як би там було і що б не було, людство все одно не може не розвиватися, не змінюватися під впливом нових соціально-економічних формацій, війн і революцій, наукового прогресу і нових технологій. Незмінним лишається тільки звіриний світ. Саме там — в Африці. Бо з усіх материків вона лишається й досі майже первісною у зв'язку з своїм географічним, фізичним (джунглі, пустелі, екваторіальна спека, бурі, самум) та соціальним статусом. Тому й вражають своєю первинною жорстокістю її звірі, збережені в Африці. В долинах Нілу, Конго та інших річок, в савані та оазах.

І оте, що твориться серед звірів, є не що інше, як наша первородна, завуальована в пристойність первісна суть! Душа відмовляється вірити в це. Але подивіться вражаючі анімалістичні фільми Бі-бі-сі — і ви одразу відчуєте моторошний холод безжальних асоціацій — вони відкривають новий кут зору на нашу реальність. А можливо, і зовсім інше світобачення — дике, первісне, брутальне. Але — неспростовне!

Про гієн Хемінгуей, який багато разів приїздив сюди і подовгу полював у Африці на левів, носорогів та буйволів, писав у «Зелених узгір'ях Африки»: «У-у-у, ти підла, двостатева, смердюча тварюко! Жереш новонароджених телят і антилоп-породіль! Як тебе земля носить? Для чого така мерзенність існує у світі?!».

В саму ж Африку він був закоханий на все життя: «Щойно приїхавши сюди і першої ж ночі прокинувшись від лев'ячого рикання, погрозливого гарчання гепарда чи леопарда, я довго лежу, розплющивши очі, вслухаюся в таємничі звуки африканської ночі і вже по ній тужу. Бо рано чи пізно нам доводиться прощатися».

З усіх континентів Африка — найнещасніша. Ще в XV столітті вона, за виразом Карла Маркса, «перетворюється у заповідне поле полювання на чорношкірих». «Першою у великих масштабах работоргівлю почала Португалія.... В 1441 в Лісабон було доставлено першу партію чорних рабів. Вслід за Португалією торгівлю африканськими рабами почали Англія, Голландія, Франція» (ВРЕ, том 3, стор. 542).

Потім першість у полюванні на негрів та вивезення їх на свої плантації захопить США. Цей бандитизм триватиме аж до XIX століття.

Вперше про Африку яскраво напише англійський письменник Редьярд Кіплінг — один з перших лауреатів Нобелівської премії. Вісімнадцятилітнім юнаком вступить він волонтером в Африканський корпус і невдовзі надішле в лондонську газету «Таймс» вірш «Піхотні колони» з підзаголовком «Африканський марш».

Ось його переклад російською мовою: український, здається, не існує. А може, він не трапився мені на очі. Зверніть увагу: ви ніби самі крокуєте в строю, а не читаєте цю дивну, вражаючу поезію:

Пехотные колонны
Африканский марш

День-ночь, день-ночь
мы идем по Африке.
День-ночь, день-ночь
все по той же Африке.
И только пыль,
пыль, пыль
от шагающих сапог.
Отдыха нет
на войне солдату!
И если ты устал,
и если ты уснул
на марше,
Склонившись
на плечо товарища,
То батальон
не остановится —
пройдет через тебя!
И только пыль,
пыль, пыль от
шагающих сапог —
Жалости нет
на войне солдату!

Переклад К. СИМОНОВА.

«Африканський марш» настільки зворушить видавців, читачів, військове командування Великої Британії, що публікуватиметься в найголовніших газетах Сполучених Штатів Америки, Канади, Індії, Австралії, Нової Зеландії, Океанії — тобто у всіх домініонах і колоніях Британської імперії. Редьярд Кіплінг одразу стане знаменитим!

Ще більшу славу принесуть йому «Гієни», що з'являться за кілька місяців потому:

Гиены

Когда хоронивший
патруль уйдет
И коршуны улетят,
Приходит у мертвого
взять отчет
Мудрых гиен отряд.
Как он умер
и почему, —
Неважно для жадных
морд!
Они прорывают свой
путь к нему,
Хоть грунт,
как железо, тверд.
Здесь будет сегодня
жратва для них.
Они пожрут
без затей:
Из всех беззащитных
тварей земных
Мертвый солдат —
беззащитнее всех!
Гиены скребут песок
без конца
И чавкают, и рычат,
И хаки
бедного мертвеца
Клыками
вверх волочат…
И вот появился
на свет солдат —
Кругом ни друзей,
никого!
И лишь гиен глаза
глядят
В пустые зрачки его.
Козел бодает,
воняет тля,
Ребенок дает пинки,
Но бедный мертвый
солдат короля
Не может поднять
руки…
Гиены трусов
и храбрецов
Жуют без лишних
затей!
Но они не пятнают
имен мертвецов —
Это дело людей!

Переклад Костянтина СИМОНОВА.

Довгий час боролась ти, Африко, за свою самобутність! Згадаємо хоча б й англо-бурські війни чи повстання суданських та інших племен проти колонізаторів. Але одна ти не вистояла і не вистоїш проти всього «прогресивного людства», як називають себе твої колонізатори. Ось і зараз ЦРУ провело ще одну чергову акцію і позбавило тебе і Єгипет Президента Хосні Мубарака. Підбивають і підпалюють «хлопчики ЦРУ» Алжир, Туніс і Марокко — в них ще тільки тліє майбутнє вогнище глобалізації. Але можна сподіватися, що воно ось-ось спалахне і займеться або повстанням, або громадянською війною між племенами Північної Африки. Таке полум'я давно палає в Судані, Мозамбіку, Кенії — у всій екваторіальній Африці. Ну, а що сталося з Лівією та її вождем — полковником Муаммаром Каддафі? А в Перській затоці підготовлено напад США і НАТО на Іран.

Отоді вже ні людям, ні звірям не буде куди подітися. І навіть маленьких левенят покинуть левиці. І розпадуться лев'ячі прайди, розсіються, а то й зовсім зникнуть череди й табуни диких звірів. Та вже й сьогодні — що зараз коїться на твоїх землях, Африко?! А які провокації та жахливі підривні дії провадить ЦРУ в Сирії — про це в блискучих репортажах власкорів газети «2000» Ігоря Слісаренка та Лідії Денисенко. То чого ж нам чекати в майбутньому?

Страшно подумати, ще страшніше — уявити. Тридцять років не вщухають громадянські війни у твоїх недосконалих країнах, Африко!. А твої пірати наводять жах на всіх мирних мореплавців. І нікому зупинити це жорстке й криваве безглуздя. «Людська спільнота» або не вміє, або не хоче покласти цьому край! А може, комусь вигідне таке нестабільне й жорстоке становище. Кому? Ви знаєте. Знаю і я.

Тільки цього разу промовчу — хай їх назвуть достойніші. З ВІДПОВІДНИМИ ПОВНОВАЖЕННЯМИ.

А я — хто? Рядовий українець, без будь-яких повноважень, позбавлений документів та інформації, які потрібні для того, щоб пред'явити конкретні звинувачення конкретним діячам і правителям. А достойники мовчать.

«Мовчать, мовчать задумливі Пророки...» — напише поет Дмитро Кремінь з Миколаєва — Шевченківський лауреат.

Помовчімо й ми. До Амаргеддона? Чи до Судного Дня?

На жаль, тоді вже буде пізно називати винуватців, коли вони досягнуть своєї мети. А зараз вони ще бояться бути названими прямими винуватцями нинішніх бід Африки, де щодня мруть з голоду тисячі дітей! А на багатьох інших континентах бідують люди і не вщухають війни. Хто зупинить глобалістів, підбурювачів, «лицарів плаща й кинджала»? Хтонебудь знає? Я не знаю, на жаль...

Олександр СИЗОНЕНКО.

Конча-Озерна, 28 серпня 2012 року.

УСУПЕРЕЧ ДОЛІ

Її крила

У королівській трапезній Львівського історичного музею відбулась не зовсім звична презентація поетичної збірки. Річ у тім, що її авторка — Оксана Демчина — ще в шкільні роки повністю втратила і слух, і зір. Однак важка недуга не зламала дівчину, яка живе у невеличкому містечку Соснівка, що біля Червонограда на Львівщині. Це вже третя її збірка! Називається книжечка «Подаруй мені крила».

Оксанині вірші багаті на метафори, завдяки їм дівчина хоче, щоб її почули люди, які мають і слух, і зір. Вірші вона пише на основі спогадів дитинства та завдяки своїй уяві. До речі, на презентації збірки звучали пісні у виконанні заслуженої артистки України, однієї з провідних актрис Львівського драмтеатру імені Марії Заньковецької Лесі Бонковської.

Зір і слух дівчина втрачала поступово, трапилось це внаслідок травми, яку вона отримала у дитинстві. Спочатку навчалась у Загорській школі-інтернаті для сліпо-глухо-німих дітей, що в Московській області РФ, однак у 14 років переїхала до Львова, де продовжила навчання у школі №100 для незрячих дітей. Її вчителька української мови Олена Кутня розповіла, що коли дівчинка прийшла до школи, то ще мала залишковий слух і зір, тож пояснювати їй предмет доводилось, голосно розмовляючи, однак вже незабаром вона повністю їх втратила. Попри це дівчина була надзвичайно старанною ученицею й закінчила школу майже на відмінно.

З оточуючими Оксана спілкується за допомогою перекладачів, якими є її мама й близька подруга: з ними говорить дактильною мовою, тобто пальцями, а також за допомогою шрифту Брайля. Вона ще дописує у місцеву газету — про цікавих особистостей, стосунки між людьми, роботу благодійних організацій. Також дівчина намагалася писати прозу, однак, як сама каже, поезія в ній перемогла. Віршоване слово допомагає їй триматись у житті, відчувати свою потрібність.

Цифра. В Україні немає офіційної статистики, однак неофіційно відомо, що в нашій країні є близько 200 людей, які повністю втратили і слух, і зір.

Олександр СИРЦОВ.

Львів.

АНОНС

Два місяці Нормандії в Києві

Уперше в Україні можна побачити колекцію творів видатних представників реалізму, романтизму, імпресіонізму та постімпресіонізму, присвячених Нормандії. У Національному художньому музеї представлено полотна Клода Моне, Ґюстава Курбе, Ежена Будена, Жана Онфлера, Теодора Жеріко, Жана-Батіста Каміля Коро, Рауля Дюфі, Оґюста Ренуара, Жуля Ноеля, Шарля Пекрюса та інших. Добірку під загальною назвою «Нормандія в живописі» формували десять років. Вона складається з понад 120 робіт, створених у 1750—1950 рр. Колекцію виставляли в багатьох країнах. В Україну привезли 57 картин. Спершу виставили у Львові, де полотна побачили близько 50 тисяч осіб. «Я згадую завзяття, визнання та професійну увагу до цінності цих робіт, їх презентацію в найкращих умовах, щоб цікавість, яку вони викликають, виходила за встановлені рамки національної та регіональної художніх шкіл... Я дійсно відчув прихильність українців до цієї частини французької культури», — так директор колекції Алан Тап'е прокоментував Французькому інституту в Україні перебування виставки у Львові. А минулого тижня експозицію відкрили в Києві. Вона триватиме близько двох місяців.

За матеріалами ЗМІ.

Параолімпіада. День за днем

Україна перетнула рубіж у 60 медалей на Параолімпіаді-2012 у Лондоні. Відбулося це в першій половині четверга, коли наші спортсмени здобули дві нагороди. В індивідуальному змаганні з шосейного велоспорту (С 4-5) найсильнішим був донеччанин Єгор Дементьєв. До речі, для нього це вже другий золотий фініш у столиці Великої Британії. А в потрійному стрибку (F11) бронзову медаль виграв одесит Руслан Катишев.

Принесла нам багато нагород вечірня програма. Ще двоє наших атлетів стали дворазовими параолімпійськими чемпіонами. Роман Павлик зі Львова виграв забіг на 200 м (Т36). Нагадаємо, що він у Лондоні окрім двох золотих відзнак завоював ще дві бронзові.

Юрій Царук.

Свою другу золоту нагороду виборов Юрій Царук (Т35, Дніпропетровськ). До перемоги на 100-метрівці він додав ще й «золото» на 200-метрівці — 25,86 (рекорд світу).

Інна Стрижак (Дніпропетровськ) виборола «бронзу» на 200-метрівці.

Плавець Геннадій Бойко (Миколаїв) став параолімпійським чемпіоном на дистанції 50 метрів на спині (S1) — 1.04,29 (світовий рекорд). Третє місце у запливі посів Олександр Головко (Харків).

Золоту відзнаку на 100-метрівці батерфляєм (S11) здобув Герой України, п'ятиразовий параолімпійський чемпіон Афін-2004 донеччанин Віктор Смирнов. У його активі вже була бронзова нагорода лондонського карбу.

Чемпіон на дистанції 100 м брасом Андрій Калина з Донецька цього разу став срібним призером на 200-метрівці змішаним стилем (SM9).

На ранок учорашнього дня група найкращих у медальному заліку мала такий вигляд: 1. Китай — 182 медалі (70 золотих, 60 срібних, 53 бронзові); 2. Велика Британія — 108 (31, 39, 38); 3. Росія — 85 (31, 31, 23); **4. УКРАЇНА — 68 (27, 18, 23);** 5. Австралія — 69 (25, 18, 26); 6. США — 71 (23, 21, 27); 7. Німеччина — 52 (14, 21, 17); 8. Бразилія — 29 (14, 10, 5); 9. Польща — 27 (10, 11, 16); 10. Франція — 34 (8, 13, 13); 11. Нідерланди — 30 (8, 6, 16); 12. Іран — 19 (8, 5, 6); 13. Куба — 15 (8, 5, 2)...

Фото з сайту london2012.com.

Доживемо до понеділка

Футбол. Євро-2013 (U-21). Відбірний раунд. 6 вересня. Група 2.

Україна — Мальта. 5:1. Голи: Велла, 21, Рибалка, 26, 47, 59, Коркішко, 55, Гречишкін, 88.

Україна: Березовський, Кривцов (Пластун, 80), Кушлій, Парцванія, Путраш (Балашов, 37), Люлька, Богданов, Рибалка, Федотов, Гречишкін, Коркішко (Бабир, 87). **Тренер** — Павло Яковенко.

Мальта: Султана, Камензулі (Мікаллеф, 58), Мартінеллі, Заг Мускат, Роуен Мускат (Борг, 32), Велла (Фелзон, 86), Шеррі, Шиклуна, Крістенсен, Камільєрі, Гаучі. **Тренер** — Реймонд Фарруджа.

Рефері — Орель Грінфельд (Ізраїль).

Київ. «Оболонь Арена». 1 000 глядачів. 14 градусів. Протягом першого тайму — рясний дощ.

Нам, мов повітря, потрібна була перемога. Для мальтійців ця зустріч була формальністю. Але вони намагалися діяти зібрано і чіпко. А їхні контратаки певний час були доволі гострими і небезпечними. Одна з них завершилася успіхом. Індивідуальну майстерність продемонстрував Велла, потужно пробив — рикошет від спини Камензулі, і м'яч влетів у наші ворота. Не дуже приємна ситуація.

Однак господарі доволі швидко відновили рівновагу. Але більшого в першому таймі зробити їм не вдалося. Хоча було відчуття, що після перерви наші неодмінно додадуть у грі. Так воно і сталося: перевага українців над останньою командою групи стала очевидною. Все завершилося схвальною результативністю. Особливо вдало в цьому поєдинку зіграв київський динамівець Сергій Рибалка, котрий забив три м'ячі.

Трохи пізніше в Мариборі завершився матч Словенія—Швеція — 2:1. І очковий доробок команд групи став таким: 1. Словенія — 20 (м'ячі — 15—8); 2. Швеція — 19 (16—9); 3. Україна — 17 (20—8). 4. Литва — 9; 5. Фінляндія — 9; 6. Мальта — 5.

Тепер нам залишається чекати понеділка, коли відбудеться матч Швеція — Україна. То буде дуже складний іспит. Але якщо хочемо вийти до плей-оф, то треба вигравати. Перемога виведе нас на перше місце в групі.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

В центрі — Андрій Рибалка.

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. «Сталь» (Алчевськ) — «Миколаїв». 0:1. «Олімпік» (Донецьк) — «Геліос» (Харків). 0:0. «Полтава» — «Нафтовик» (Охтирка). 0:0. «Зірка» (Кіровоград) — «Одеса». 4:1. «Буковина» (Чернівці) — «Кримтеплиця» (Молодіжне). 2:1. «Титан» (Армянськ) — «Арсенал» (Біла Церква). 0:1. «Авангард» (Краматорськ) — «Олександрія». 0:0. «Суми» — «Севастополь». 1:0.

«Сталь» — 19 очок, «Севастополь», «Зірка», «Буковина», «Олександрія» — по 15, «Геліос», «Авангард», «Олімпік» — по 14, «Суми» — 13, «Миколаїв», «Полтава» — по 12, «Оболонь» — 11, «Нафтовик», «Арсенал», «Кримтеплиця» — по 10, «Динамо-2» — 7, «Одеса», «Титан» — по 5.

Хокей. Чемпіонат КХЛ. «Слован» (Братислава) — «Донбас» (Донецьк). 2:4 (1:1, 1:1, 0:2).

Авторитетні старти

Наступного четверга в яхт-клубі на Київському морі відбудеться відкриття осінньої частини міжнародних вітрильних змагань WindMaster Regatta. **Про неї «Голосу України» розповідає** член оргкомітету змагань, майстер спорту міжнародного класу, учасник навколосвітніх перегонів Whitbread Round the World Race (тепер — Volvo Ocean Race (Вольво Оушен Рейс) **Юрій Семенюк.**

— Традиційно регата закриває вітрильний сезон року. Підбити підсумки з'їжджаються провідні яхтсмени. Участь у ній братимуть: Василь Гурєєв — чемпіон світу—2012 у категорії «грандмастерс» і Європи, також нинішнього року, в категорії «мастерс» у класі «Зірковий», Ігор Юшко та Сергій Пічугін — переможці Vintage Yacting Games у класі «Солінг», Родіон Лука — срібний призер Олімпіади 2008 року, а також інші учасники й призери чемпіонатів світу та Європи, навколосвітніх перегонів Вольво Оушен Рейс.

— Завдяки чому регата користується популярністю?

— Насамперед, своїм принципам. WindMaster Regatta вважається провідним змаганням українського вітрильництва. Ключові її правила — чітке дотримання найсуворіших міжнародних вимог, принцип чесної боротьби на дистанції й бездоганний організаційний супровід учасників.

Ще одне важливе правило для організаторів — підтримка молодого покоління. Уже вчетверте змагатимуться дитячі вітрильні школи. Планується участь понад 50 юних яхтсменів. Серед них ті, хто нинішнього року показав високі результати на чемпіонатах Європи. На одну з дитячих шкіл чекає дорогоцінний приз — нова яхта класу «Оптиміст».

— За традицією, на WindMaster Regatta впроваджуються інновації. Що очікується цього разу?

— У попередніх сезонах уперше в Україні проводилися перегони у форматі чемпіонату Європи в класі «ORC Sportboat», навесні минулого року вперше було здійснено лазерне сканування корпусів яхт для максимально точного розрахунку перегонових балів. А цією весни організатори регати першими в нашій країні використовували технологію онлайн-спостереження. Це унікальна можливість для шанувальників вітрильного спорту стежити за змаганнями у згаданому режимі під час і після заходу, а для самих учасників та їхніх тренерів — відстежувати й аналізувати свої помилки, підвищуючи тим самим рівень майстерності.

Такий відповідальний підхід до організації відбиває принципи керування проектами його організаторів і партнерів, які крім успіхів під вітрилами домоглися великих результатів у бізнесі. І це не випадково, бо принципи змагань у вітрильному спорті й у веденні бізнесу дуже схожі.

— Хто підтримує змагання?

— Наші партнери традиційні — АТ «Сбербанк России в Україні», НАСК «Оранта», АСК «ІНГО Україна», «Ілта», PUMA, фонд «Open Sea», «Американська торговельна палата», **газета «Голос України»** та інші медіа. Оргкомітет очолює відомий банкір і чудовий майстер вітрильного спорту Ігор Юшко. Серед його членів — Василь Гурєєв — президент вітрильної федерації України, член НОК, народний депутат, Ігор Гордієнко — фінансист, відомий яхтсмен, Сергій Міщенко — член НОК, та інші.

— Яка програма нинішніх стартів?

— До неї включені змагання спортивних яхт класів «ORC Sportboat», крейсерсько-перегонових й олімпійського класу «Зірковий». А також перегони у дитячо-юнацьких класах «Оптиміст» і «Кадет». Слід зазначити, що WindMaster Regatta розвиває і передає молодому поколінню українських яхтсменів традиційно складну й багатогранну культуру міжнародного яхтингу. Команди регати демонструють свою високу кваліфікацію і якості спортивного характеру.

Міняємо Чайку на Конку

Олімпійської бази ще немає, а навколо її проекту вже точиться полеміка

Знаковий для великого спорту України об'єкт ще до початку його будівництва викликав бурхливу дискусію за участю світових чемпіонів та авторитетних тренерів. Мова — про Олімпійський центр водних видів спорту, що його планує звести на Херсонщині Державна служба молоді та спорту України.

А на острові ж — нічогісінько!

Вибір регіону отримав у його мешканців однозначне схвалення: адже саме тут уже давно сформувалася потужна школа для підготовки кадрів з веслування на байдарках та каное, академічного веслування, вихованці якої протягом останніх сімдесяти років завоювали для країни 35 золотих, срібних та бронзових медалей Олімпійських ігор. Та й нині тут гартують свої вміння й таланти понад п'ятдесят молодих майстрів спорту — нинішні та майбутні чемпіони, котрі обстоюватимуть престиж держави на міжнародних турнірах. І для них поява сучасної бази для тренувань означає можливість краще підготуватися до участі в таких змаганнях. Але варто було прес-центру Державної служби молоді та спорту України озвучити, де саме збираються будувати Олімпійський центр водних видів спорту, як спортивна громадськість Херсонщини бурхливо запротестувала.

— Держслужба молоді та спорту України обрала для будівництва острів на річці Чайка навпроти набережної міста Цюрупинська. Місця для центру площею близько двох десятків гектарів тут справді вистачає, проте цим його переваги вичерпуються. Річка Чайка — обміліла водойма із звивистим руслом. Щоб підготувати на ній класичну двокілометрову дистанцію для тренування «академістів», потрібно не тільки «випрямити» русло, а й очистити його за допомогою земснаряду. А це колосальні витрати. До того ж на безлюдному нині острові, що використовується як мисливські угіддя, немає ніякої інфраструктури та комунікацій. Прокладати їх та будувати причали для маломірних суден, що супроводжують кожне змагання, потрібно з нуля, тобто реалізація важливого проекту забере набагато більше часу й обійдеться у кілька десятків додаткових мільйонів держбюджетних гривень, — зауважує майстер спорту міжнародного класу, заслужений працівник фізичної культури України Юрій Костючук.

Бюджетні мільйони можна зекономити

Сім найвідоміших заслужених тренерів України, чемпіонів СРСР та призерів Олімпійських ігор від імені спортивної громадськості Херсонщини скерували до обласної влади колективного листа, в якому просять звернути увагу на значно перспективніший майданчик для будівництва — у сусідньому з Цюрупинським місті Гола Пристань на річці Конці. Тут є водноспортивна база, де вже понад сорок років тренуються молоді спортсмени, до того ж ніякої дистанції на річці готувати не треба: тут умови підготовлені самою природою. Втім, найголовніше те, що біля самої набережної у межах міста є вільна земельна ділянка потрібної площі, де поруч проходять усі необхідні інженерні комунікації і де спокійно можна розмістити Олімпійський центр водних видів спорту. Відтак, реалізацію проекту можна значно здешевити. Та й веслувальники можуть скористатися тут вже існуючою базою — ігровим залом та залом для загально-фізичної підготовки у щойно зведеному за особистої допомоги Президента України Віктора Януковича Палаці спорту **(на знімку),** бальнеологічного комплексу для реабілітації спортсменів.

Тож тренери просять владу залучити до обговорення місця розташування центру спортивну громадськість, створивши для цього спеціальну комісію. Будівництво не варто починати, не отримавши схвалення такої комісії, вважають автори листа.

Що ж до місцевої влади, то вона вітає дискусію і обіцяє дослухатися до всіх точок зору — адже відкрите обговорення проблеми ніколи не завадить. Однак водночас чиновники побоюються, що дискусія надто розтягнеться і через неї реалізацію проекту доведеться відкласти на невизначений термін, як у нас буває.

— Будівництво Олімпійського центру водних видів спорту потребуватиме великих капіталовкладень, відшукати які в державному бюджеті за нинішніх умов дуже непросто. У разі, коли обговорення стосовно кращого місця для нього надто затягнеться, гроші можуть перенацілити на інше. І молоді спортсмени втратять базу для тренувань, яка так їм потрібна, — застеріг начальник обласного управління освіти Херсонщини Андрій Яценко.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.
Фото автора.

Тренери просять владу залучити до обговорення місця розташування центру спортивну громадськість

Астропрогноз на 10—16 вересня

Овни. Цілей у вас багато, необхідно лише виявити рішучість, кмітливість, а подекуди й хитрість, щоб усе склалося якомога краще й ви в результаті досягли гармонії й були щасливі.
Сприятливі дні — 10, 12, 14.
Несприятливі дні — 16.

Тельці. Щоб вирішити поставлені завдання, вам потрібні терпіння, витривалість і віра у власні сили. Підтримку, насамперед моральну, ви можете одержати в оточуючих, а ось уся робота лежить тільки на вас.
Сприятливі дні — 11, 13, 16.
Несприятливі дні — 14.

Близнюки. Постійно обтяжуючи себе думками про те, що робити далі або як краще вчинити, ви нічого не доможетеся. Намагайтеся йти по життю легко, і доля сама виведе вас куди треба.
Сприятливі дні — 10, 13.
Несприятливі дні — 14.

Раки. Хочете почати щось нове у своєму житті? Для цього вам необхідно докорінно змінити погляди, щоб побачити все під іншим кутом. Використовуючи нові знання, ви зможете динамічно впливати на своє життя.
Сприятливі дні — 10, 11, 13.
Несприятливі дні — 15.

Леви. У вашому житті починає пробиватися новий паросток — джерело нових емоцій і почуттів, ваше натхнення. Це та сама енергія, якої вам не вистачало, щоб скинути кайдани минулого.
Сприятливі дні — 11, 13, 14.
Несприятливі дні — 12.

Діви. Перед вами відкриваються нові шляхи й постає складний вибір. Чиніть розумно, все добре зважуйте й перевіряйте, узгодьте бажання розуму й серця, і лише тоді дійте.
Сприятливі дні — 11, 12.
Несприятливі дні — 16.

Терези. Обов'язково приділіть час домівці. У цей момент у вас набагато більше шансів навести там лад, ніж в інші дні. Вам легко буде починати все нове, головне — робіть це обдумано.
Сприятливі дні — 11, 12, 14.
Несприятливі дні — 15.

Скорпіони. У житті романтичних натур, що шукають другу половинку, може з'явитися людина, котра принесе нові почуття й емоції. Одразу беріть бика за роги й домагайтеся необхідних вам результатів.
Сприятливі дні — 10, 14.
Несприятливі дні — 15.

Стрільці. Цей тиждень принесе у ваше життя новий потік емоцій і почуттів, дасть змогу зміцнити вже наявні стосунки, сприятливо вплине на родину й рідних. Можна позбутися обридлого старого й придбати краще нове.
Сприятливі дні — 12, 16.
Несприятливі дні — 13.

Козероги. У вашому житті є багато вузлів, які настав час розрубати. Ви можете зробити це з власної волі, а до цього може підвести й доля. Важливо усвідомити, що зміни необхідні.
Сприятливі дні — 14, 15
Несприятливі дні — 10

Водолії. Ви більше не збираєтесь чекати, тому беретеся до роботи з повною самовіддачею й наполегливістю. Це дасть вам змогу довести задумане до кінця. Ваша активність здолає всі перешкоди.
Сприятливі дні — 12, 15.
Несприятливі дні — 10.

Риби. Новий приплив енергії змусить забути про дурні думки й увійти в ритм активної діяльності, що принесе непогану матеріальну винагороду й стане причиною змін настрою.
Сприятливі дні — 11, 14, 15.
Несприятливі дні — 12.

АДМІНІСТРАТИВНА РАДА
ФОНДУ ГАРАНТУВАННЯ ВКЛАДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

РІШЕННЯ

21.08.2012 м. Київ № 27

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 29 серпня 2012 року за № 1452/21764

Про збільшення розміру відшкодування коштів за вкладами

Відповідно до статті 3 та пункту 18 частини другої статті 14 Закону України "Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб", пункту 3 розділу X "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" адміністративна рада Фонду гарантування вкладів фізичних осіб
ВИРІШИЛА:
1. Збільшити розмір відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, за рахунок коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб до 200 000 грн.
2. Поширити дію цього рішення на банки, що перебувають в стадії ліквідації на день прийняття цього рішення, перелік яких наведено в додатку до цього рішення.
3. Вкладники банків, що перебувають в стадії ліквідації, відповідно до зазначеного у пункті 2 переліку банків мають право звертатися до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб за отриманням відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, до 31грудня 2012 року.
4. Директору-розпоряднику Фонду гарантування вкладів фізичних осіб Шаровій О.І. звернутися до Національного банку України з клопотанням про сприяння у наданні банками, відповідно до зазначеного у пункті 2 переліку, даних про вкладників, яким необхідно здійснити виплати, та визнанні заявлених Фондом гарантування вкладів фізичних осіб кредиторських вимог на всю суму, що підлягає відшкодуванню.
5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на виконавчу дирекцію.
6. Це рішення набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Голова адміністративної ради І.В. Соркін.

Додаток
до рішення адміністративної ради Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від 21 серпня 2012 року № 27

Перелік банків, які перебувають у стадії ліквідації

№ з/п	Повне найменування банку	Постанова Правління Національного банку України про ліквідацію банку
1	Відкрите акціонерне товариство "Європейський банк розвитку та заощаджень"	від 22.02.2008 № 39
2	Відкрите акціонерне товариство "Комерційний банк "Причорномор'я"	від 20.05.2009 № 305
3	Акціонерний комерційний банк "Одеса-Банк"	від 22.07.2009 № 420
4	Акціонерний комерційний банк "Європейський"	від 19.08.2009 № 489
5	Відкрите акціонерне товариство "Комерційний банк "Національний стандарт"	від 19.08.2009 № 490
6	Акціонерний банк "Банк регіонального розвитку"	від 02.12.2009 № 713
7	Акціонерний комерційний банк "Східно-Європейський банк"	від 18.12.2009 № 756
8	Комерційний банк "Українська фінансова група"	від 28.12.2009 № 784
9	Товариство з обмеженою відповідальністю "Укрпромбанк"	від 21.01.2010 № 19
10	Товариство з обмеженою відповідальністю "Комерційний банк "Арма"	від 19.02.2010 № 797
11	Відкрите акціонерне товариство Банк "Біг Енергія"	від 24.02.2010 № 97
12	Акціонерний комерційний банк "Транс банк"	від 01.03.2010 № 101
13	Відкрите акціонерне товариство "Селянський комерційний банк "Дністер"	від 13.03.2010 № 128
14	Відкрите акціонерне товариство "Комерційний банк "Іпобанк"	від 22.03.2010 № 142
15	Публічне акціонерне товариство "Земельний банк"	від 30.07.2010 № 375
16	Публічне акціонерне товариство "Акціонерний банк "Синтез"	від 03.11.2010 № 479
17	Товариство з обмеженою відповідальністю "Діалогбанк"	від 10.05.2011 № 143
18	Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Володимирський"	від 30.08.2011 № 301
19	Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "СОЦКОМ БАНК"	від 20.10.2011 № 371
20	Публічне акціонерне товариство "Банк Столиця"	від 30.01.2012 № 30
21	Публічне акціонерне товариство "Інноваційно-промисловий банк"	від 29.02.2012 № 72

Начальник відділу організації виплат І.В. Араліна

ОГОЛОШЕННЯ

КУРІНЬ

№ 168 (5418) СУБОТА, 8 ВЕРЕСНЯ 2012

Сьогодні в Україні очікується мінлива хмарність, переважно без опадів. Лише в західних, а вдень і у північних областях пройде невеликий короткочасний дощ, гроза. Температура вночі — 7—12⁰, на узбережжі Криму та Одещини — 13—18⁰; вдень —16—21⁰, у південній частині та на Закарпатті — 21—26⁰.
У Києві та області вночі без опадів, вдень місцями очікується невеликий короткочасний дощ, гроза. Температура в області вночі — 7—12⁰, вдень — 16—21⁰. У Києві температура вночі становитиме 9—11⁰, вдень — 17—19⁰

ЦЬОГО ДНЯ, 8 ВЕРЕСНЯ

■ 1636. Засновано Гарвардський університет — найстаріший з університетів США, названий на честь англійського місіонера Джона Гарварда. ■ 1898. Народилася українська театральна і кіноактриса Наталя Ужвій. ■ 1914. Здійснивши перший в історії повітряний таран ворожого літака поблизу м. Жовкви, що на Львівщині, загинув російський авіатор, пілот вищого пілотажу Петро Нестеров. ■ 1941. Початок 900-денної блокади Ленінграда. ■ 1967. У Норвезькому морі через пожежу затонув радянський підводний човен «Ленінський комсомол» із 39 членами екіпажу. ■ 1989. У Києві засновано Народний рух України за перебудову.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

На одному із численних шкільних ярмарків у Києві (магазин «Читай-город») продаються зошити з портретами Сталіна і Леніна, а також з автоматом Калашникова на тлі кремлівської зірки. Представник магазину так прокоментував ситуацію: «Усі зошити, наявні в продажу, схвалені Міністерством освіти й їх було закуплено винятково для розширення асортименту. У вихідних даних продукції зазначено, що вона «виготовлена на замовлення й під контролем російського ТОВ «Альт» у видавництві ТОВ «Полісвіт» у місті Дніпропетровську».

Репродукція плаката часів СРСР.

ПЕРЛИ З РОСІЙСЬКОГО ІСПИТУ З ІСТОРІЇ

Про ліквідацію неграмотності більшовиками

☞ ***«Треба було ліквідувати неписьменних».***

☞ ***«Неграмотність ліквідовувалася більшовиками для того, щоб проста череда стала розумною чередою».***

☞ ***«Політика загальної грамотності мала на меті наповнити бюджет. Грамотні люди купували книжки й газети, і це наповнювало бюджет СРСР не менше, ніж купівля горілки».***

☞ ***«Грамотній жінці легше вийти заміж, легше народити дитину. Грамотність сприяла вирішенню демографічних завдань».***

☞ ***«Після розкуркулювання селян у СРСР практично не залишилося грамотних людей. Стало зрозуміло, що треба починати лікнепи».***

☞ ***«Більшовики ліквідували неграмотність для полегшення цензури. Адже як можна цензурувати неграмотність? Ніяк».***

(ЖЖ-користувач Langobard).

☞ ***У безправних країнах менше крадуть, більше дають хабарів.***

☞ ***Сокира найяскравіше блискає перед розумною головою.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Ніяк не можна

Наших журналістів ще можна було б назвати продажними, якби їм було за що купити собі пиріжка.

Кваліфікація

Той, хто роздерибанив із десяток підприємств, вважається професіоналом.

Нотатки експерта

Знати, скільки буде двічі по два, — це ще не ознака розуму, ознака розуму — додуматись, як на цьому заробити мільйон.

Увага, всім!

Якщо хочете віддати свій голос за брехливих, продажних крадіїв-мільйонерів — йдіть на вибори!

Хай вважають!

Ці чоловіки вважають себе такими розумними, що думають, ніби розріз на спідниці придумали саме вони!..

Розумознавство

Якби жінка завжди міркувала логічно, вона не була б завжди права.

Нотатки дослідника

Є у слабкій статі щось таке, що визначає її вищість перед сильним.

Олександр ПЕРЛЮК.

Можновладцям

Диванну партію зручно мати.

Дружинам

Скільки не годуй чоловіка гречкою, він все-одно скаче в гречку.

Романтикам

Рожеві окуляри мають бути без діоптрій.

ІЗ ЗАПИСНИЧКІВ АГАТИ ХРИСТІ

☞ ***Коморовський носа не підточить.***
☞ ***Хонка з переслідуванням.***
☞ ***Мудична реформа.***
☞ ***Форбс-фобські настрої.***
☞ ***Фейспук (про невдалий вихід компанії Фейсбук на біржу Насдак).***
☞ ***Фейкбук.***
☞ ***Шухеризада.***
☞ ***Зеконотворчість.***
☞ ***Дурисдикція.***
☞ ***Правила боротьби без правил.***
☞ ***Браток-шоу.***
☞ ***Замутити операцію «Чисті руки».***
☞ ***Лох-бастер.***
☞ ***Зробили, як дітей... війни.***
☞ ***Драконопроект.***
☞ ***Мордоворот пацанів у природі.***
☞ ***Жлободенність.***
☞ ***Гороховий борщ.***
☞ ***Жан Бомжак (коньяк).***
☞ ***Гидкостовльна зброя.***
☞ ***Макакіяж.***
☞ ***Вітчим демократії.***
☞ ***Ще не ваучер.***

Борис РЕВЧУН.

НА ЗАМІТКУ:

Глядачам

Політики сваряться — тільки милуються.

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Мавпа на дереві» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОДУМАЙТЕ САМІ — ДДС

У той час, коли країну повертають народу, на заздрість європейцям зводять доступне житло, а серця залишать у Міністерстві надзвичайних ситуацій, дедеесники також не опускають руки, котрі, як пише **Й. Білоскурський**, «вкриті мозолями гумору та іронії до влади всіх часів і народів». Втім, шанувальники рубрики «ДДС» можуть самі все оцінити.

1. Микола Азаров:

— У наших людей ще багато терпіння. Здавалося б, воно повинно було б давно закінчитися, а вони ще терплять. Терплять помаранчевих, терплять казна-кого. І нас терплять також. Ми...

...зробимо все, щоб наші люди не терпіли помаранчевих і казна-кого ще, але «безконечно терпіли нас».

(С. ЗАВОРОЗКО, Павлоград).

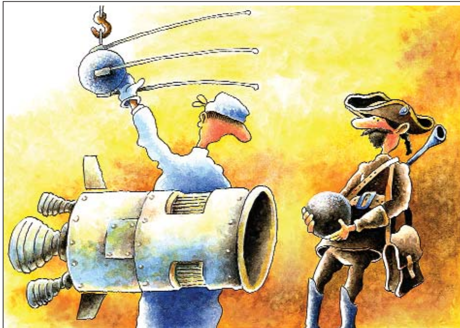
2. Андрій Золотарьов, політтехнолог:

— Влада діє по праву сильного... Справді тупий коток, ні на що не озирається, це...

...ні, ну ти, технолог, взагалі «затупив»! Водій, в «натурі», за права повинен же розраховуватися?

(В. РОМАНЕНКО, Очаків).

3. Юрій Луценко, екс-міністр внутрішніх справ України:

— Після Французької революції і народ, і королі запам'ятали, що каміння може літати. Після українського майдану і народ, і президенти зрозуміли, що...

...не тільки каміння може літати, а й лідери Майдану можуть залетіти за грати.

(Ю. ГРЯЗНОВ, Полтавська область).

4. Ганна Герман, радник Президента України:

— Всім, хто любить українську мову, необхідно прагнути навчитися володіти нею так, як...

...поетеса Анна АхмЕтова...

(В. ПУЗАНОВ, Запорізька область).

5. Віктор Балога, глава Міністерства надзвичайних ситуацій (який узяв відпустку, щоб зайнятися передвиборною агітацією, заявив, що не згоден із вектором розвитку держави):

Що за нісенітницю ти несеш!..
ГРЕЧКА

— Давати народу більше нема чого, хіба що штани зняти і...

...продати їх за великі гроші на аукціоні «Крісті» або «Сотбіс», а за виручені кошти засіяти гречкою свій виборчий округ.

(Б. РЕВЧУН, Кіровоград).

Інші варіанти читайте в «Курені» на сайті газети www.golos.com.ua

Далі — додумайте самі:

1. Микола Азаров (на Сорочинському ярмарку):

— Я завжди купую те, чого мені не вистачає для життя. Я сьогодні купив капелюха для лазні, а також мене умовили купити для лазні лапті...

2. Нестор Шуфрич, заступник секретаря РНБО:

— Я завжди говорив, що я своє серце залишив...

3. Віктор Балога, міністр надзвичайних ситуацій:

— Виборча кампанія тільки розпочалася, але рівень напруги — немов завтра голосування. Гори сміття, адмінресурс — подібного масштабу...

4. Олег Рибачук, один із засновників руху «Чесно»:

— У країні крадуть за півтора року один бюджет! 400 мільярдів іде за півтора року на Кіпр, при бюджеті 385 мільярдів. Зупинитися вони не можуть... Нині гонка йде тільки за розширення поля, на якому можна вирощувати цей грошовий соняшник. Але ми знаємо, що соняшник...

5. Ганна Герман, радник Президента (про мовний закон):

— Ми бачимо, що суспільство дуже холодно відреагувало на це — еліта відреагувала. Значить, для людей інші цінності важливіші, значить, об'єднувати Україну ми будемо...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos. com. ua або поштою: на конверті з адресою «Голос України» пишіть «Курінь» — ДДС.

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Тетяна ПАСОВА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 26013
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

